

Ikt. sz.: KUB-41/41-2/2018.

KUB-14/2018. sz. ülés
(KUB-14/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Külügyi bizottságának**
2018. december 17-én, hétfőn, 8 óra 09 perckor
az Országház főemelet 55. számú termében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Szijjártó Péter szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	10
<i>Szijjártó Péter válasza</i>	18
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Németh Zsolt** (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Juhász Hajnalka (KDNP), a bizottság alelnöke

Bartos Mónika (Fidesz)
Nacsa Lőrinc (KDNP)
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)
Gyöngyösi Márton (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) Csenger-Zalán Zsoltnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Fürjes Róbert bizottsági főmunkatárs
Csizi Réka bizottsági munkatárs
Gódor Szilvia ügyintéző-titkárnő

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 09 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Mi vagyunk a győztesek, a Külügyi bizottság dolgozott a legtöbbet az elmúlt hetekben és még most is az utolsó héten. Bejelentem a határozatképességünket, illetőleg bejelentem azt is, hogy Zsigmond Barnát Csenger-Zalán Zsolt helyettesíti. Határozatképesek vagyunk. Megküldtem a napirendet. Tisztelt Bizottság! Van-e a napirenddel kapcsolatban bárkinek kérdése? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, felteszem szavazásra. Ki támogatja ezt a napirendet? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Napirendi pontunk pedig Szijjártó Péter külügyminiszter úr éves meghallgatása. Nem először kerül sor idén sem erre a meghallgatásra, hiszen kinevezésekor is meghallgatta őt a Külügyi bizottság, de rendszereseek ezek az egyeztetések közöttünk, nem is egyszer, hanem évente legalább kétszer kerül sor erre az eszmecserére, amit szeretnék most is megköszönni miniszter úrnak. Ez az éves meghallgatás egy eléggé szabad műfaj, ezért abban állapodtunk meg a miniszter úrral, hogy ő egy rövid előterjesztést tart. Szeretném köszönten a szárnysegédjeit is: Menczer Tamás, illetve Magyar Levente államtitkár urakat. Ezt követően hozzászólások, kérdések következnek, és utána pedig egy újabb körben válaszol majd a miniszter úr a felvetésekre. Szeretném jelezni, hogy miniszter úrnak 10 órakor van egy spanyol külügyminiszteri kétoldalú tárgyalása, minket pedig szintén sürget az idő, mert az éves munkánkat befejező pezsgős koccintásra kell sor kerüljön a meghallgatást követően. Az időkeretek miatt szerettem volna ezt jelezni. Miniszter úr, megadom a szót, parancsoljon!

Szijjártó Péter szóbeli kiegészítése

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel köszöntöm önöket. Gratulálok az egész éves teljesítményükhöz. Engem általában négy bizottság szokott meghallgatni, és amikor megnéztem a menetrendet, láttam, hogy kizárólag a Külügyi bizottság meghallgatása szerepel a napirenden, akkor kérdeztem a kollégákat, hogy nem sértünk-e ezzel valamilyen szabályt, hogy a másik három bizottság nem hallgat meg. Jelezték, hogy nem kívánják ezt az ülést az évben már megtartani, mondván, hogy az idén már egyszer meghallgattak. De hogy némi versenyképességet fel tudjak mutatni a Külügyi bizottsággal, szeretném jelezni, hogy a mai napon 11 év után először spanyol külügyminiszteri látogatás lesz Budapesten. Délután jön a libériai külügyminiszter, és az Airbus egy beruházását is ma még bejelentjük, tehát szerettem volna felnőni a Külügyi bizottság munkatempójához a mai napra. A héten még az ENSZ közgyűlése is ülésezik egyébként, ahol a globális migrációs kompaktól lesz szavazás szerdán. Úgyhogy meglátjuk, hogy melyikünk húzza tovább a hetet, majd figyelek az elnök úrra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék beszélni csak az elején, és utána tisztelettel várnám a meglátásaikat, illetve a kérdéseiket. Én azt gondolom, hogy az elmúlt időszakról azt nyugodtan, talán egészséges önbizalommal és mindenfajta túlzás vagy kérkedés nélkül kijelenthetjük, hogy helyes külpolitikai döntések születtek a legfontosabb kérdésekben.

Az idő azt bizonyította, hogy helyes volt a külpolitika és a külgazdaság funkcióinak az összevonása. Szeretném önöknek elmondani azt, hogy a számok jelenlegi állása szerint az idei esztendő végén újra minden idők legmagasabb exportadatát fogja mutatni a magyar gazdaság, ami pedig kiemelkedő jelentőségű, tekintettel arra, hogy kicsi, nyitott gazdasággal rendelkezünk, amelynek a teljesítményét alapvetően határozza meg a kivitel mértéke. A tavalyi esztendőben a magyar nemzetgazdaság történetében először 100 milliárd euró fölé ment a magyar kivitel, 100,5 milliárd euró volt egészen pontosan. Idén a 9 havi adatokkal rendelkezünk, amelyek 5 százalékos további javulást mutatnak év végére.

Szeretném azt is bejelenteni önöknek, hogy már most megdöntöttük a tavalyi esztendő beruházási rekordját, amely minden idők legmagasabb értéke volt, a beruházásösztönzési rendszerünkön keresztül tavaly 3,5 milliárd eurónyi beruházás érkezett Magyarországra. Az eddig lezárt tárgyalások alapján idén már 4 milliárd euró fölött vagyunk, ez összességében több mint 1200-1300 milliárd forintnyi beruházás, amelyek között jelentős mértékben növekedett a technológiaintenzív és kutatás-fejlesztésre alapuló beruházások száma, és az Eximbank ügyfeleinek a száma is 1500 fölé emelkedett, soha ilyen még nem volt, és közülük 1300 fölött van a kis- és közepes vállalkozások száma.

Az esztendőben volt néhány kiemelkedő siker. Ilyenkor mindenki a BMW beruházásának megnyerésére emlékszik. Szeretném elmondani önöknek - itt politikusok ülnek velem egy asztalnál -, hogy az szokatlan, ha egy 14 hónapos tárgyalássorozatról semmi nem megy ki a nyilvánosságra, ezt a bravúrt sikerült végrehajtani, amely nyomán Magyarország lesz Németország mellett az egyetlen olyan ország, ahol mindhárom nagy német prémium autómárka gyártási tevékenységgel fog részt venni. Bár mindenki a BMW-ről beszél, azt azért ne felejtsük el, hogy a Daimler idén kezdte el építeni a második gyárát Magyarországon, az Audi elkezdte az elektromos motorok szériagyártását, a Peugeot-val pedig meg tudtunk állapodni, hogy az újonnan birtokukba került szentgotthárdi gyár működését nemcsak hogy fenntartják, hanem fejlesztik is. Mindebből fakadóan az idei esztendőre újabb beruházási rekord jön, illetve jött létre.

A választások után ugyan volt módunk találkozni, de szeretnék visszatekinteni arra, hogy az idei esztendőben a magyar külpolitika eszköztára tovább bővült, hiszen az a döntés született, hogy a külgazdaság és a külpolitika 2014-es összevonását követően az idei esztendő választása után öt újabb portfólió került a Külgazdasági és Külügyminisztérium eszköztárába, ami azért nagyon fontos, mert manapság, amikor rendkívül turbulens időszakban kell tegyük a dolgunkat, egy ország versenyképességét és egy külpolitika versenyképességét alapvetően meghatározza, hogy milyen széles az eszköztára az adott külpolitikai rendszernek.

Az Információs Hivatal a Külgazdasági és Külügyminisztérium irányítása alá került. Ez egy jelentős előrelépés, hiszen amikor elképesztő nemzetközi konfliktusok közepette kell tennünk a dolgunkat, akkor a hírszerzési kapacitások megléte nagyban hozzásegít a külpolitikai és külgazdasági érdekérvényesítés sikerességéhez.

Hozzánk kerültek a nemzetközi energiatárgyalások lebonyolításának kérdései is. Azt gondolom, hogy energia és politika ma már elválaszthatatlanok egymástól. Hozzánk került az úrkutató, és hozzánk kerültek a határon átnyúló gazdasági fejlesztések ügyei, valamint a nemzetközi szerződések ratifikációjából fakadó, horizontális kormányzati felelősség.

Szeretnék néhány fontos külpolitikai döntésre az idei évben rávilágítani. Én azt gondolom, bebizonyosodott, hogy helyes döntést hoztunk akkor, amikor minden erőnket megfeszítve szembementünk az ENSZ globális migrációs csomagjával. Mára bebizonyosodott, hogy ez egy szélsőségesen elfogult dokumentum, egy olyan

dokumentum, amely nem a migrációs folyamatok megállítását, hanem újabb migrációs hullámok kitörését fogja okozni.

A globális migrációs kompakt egy elképesztően hazug alapállításra épül, amely úgy szól, hogy a migráció emberi jog. Ez nincs így. Nincsen olyan emberi jog semmilyen nemzetközi szerződésben lefektetve, hogy az ember fölkel reggel, rábök egy országra, hogy hol szeretne élni, és annak érdekében, hogy odajusson, megsértse országok tucatjainak határait. A globális migrációs kompakt előírja azt, hogy minden egyes migránsnak az adott ország állampolgáraival megegyező szolgáltatásokat kell nyújtani, előírja azt is, hogy nem lehet jogilag differenciálni a migránsok között, a határvédelmet és a határsértés jelentőségét relativizálja. Ráadásul az a vita, hogy akkor most van-e jogi kötőerő, vagy nincs, szerintem nonszensz, tekintettel arra, hogy - önök jól beszélnek angolul - a commit, illetve a commitment szavak, ami elköteleződést jelent, nyolcvanszor szerepelnek ebben a dokumentumban, pontosan nyolcvanszor, amely dokumentum végén pedig előírja azt a kötelezettséget minden egyes részes állam felé, hogy nemzeti akcióterveket dolgozzanak ki a globális migrációs csomag végrehajtására.

Mi ezt a filmet már amúgy is láttuk Európában, mert amikor a befogadási vagy letelepítési kvótákról volt szó, akkor először a döntés úgy szólt, hogy mindez önkéntes, aztán fordultunk kettőt, és kötelezővé vált. Ezért aztán azt a döntést hoztuk, hogy a globális migrációs csomag kistestvérét, a globális menekültügyi csomagot sem szavazzuk meg. A mai napon kerül sor az ENSZ Közgyűlésében a menekültügyi csomagról történő szavazásra. Itt Magyarország várhatóan az Egyesült Államokkal együtt nemet mond erre a csomagra is, amely gyakorlatilag a hátsó kiskapukat nyitná ki a migránsok Európába és más, a világ fejlettebb térségeibe történő beérkezése szempontjából.

Helyes döntést hoztunk, amikor a visegrádi országokkal karöltve szembementünk a globális migrációs csomaggal, helyes döntést hoztunk akkor, amikor Európában mindent megtettünk a kötelező letelepítési kvóták ellen, és mára világossá vált, hogy minél többen olvassák el a globális migrációs csomagot, minél többen veszik komolyan, annál többen mondanak rá nemet. A jelenlegi állás szerint a szerdai szavazáskor legalább 13 ország nem fogja elfogadni a globális migrációs csomagot. A visegrádi országok mellett Európából Bulgária, Lettország és Ausztria egészen biztosan mellettünk, az Egyesült Államok, Izrael, Ausztrália, Chile, a Dominikai Köztársaság, Brazília és még jó néhányan jelezték az olyan mértékű fenntartásaikat, amelyek nyomán a nem elfogadók táborába tartozhatnak.

Szeretnék egy másik idej jelentős eseményt vagy eseménysort idehozni. Először is szeretném megköszönni a Magyar Országgyűlés valamennyi képviselőjének a támogatását a kárpátaljai magyarokért történő kiállásban. Azt gondolom, hogy helyes döntést hoztunk mi így együtt magyar politikusok akkor, amikor világossá tettük, hogy nincs az a nemzetközi nyomásgyakorlás, nincs az a geopolitikai érdek, amelynek az oltárán mi feláldoznánk a határon túli magyar nemzeti közösséget, illetve közösségeket.

Szeretném jelezni önöknek, hogy elképesztő nyomás van rajtunk azért, hogy a kárpátaljai magyarokat védő politikánkat feladjuk. Elképesztő nyomás van a nyugati szövetségeseink részéről abban a tekintetben, hogy a NATO-ban az ukránok integrációs folyamatával szembeni vétónkat szüntessük meg. Azt gondolom, világossá tettük, hogy minden egyes nyomásgyakorlás dacára mindaddig, amíg Ukrajnában meg nem szűnik a magyarellenessé kormányzati politika, az Ukrajnával szembeni döntéseinket a NATO és minden más nemzetközi szervezetek keretei között fenntartjuk, és mindaddig NATO-Ukrajna bizottsági ülésre nem kerülhet sor, amíg Ukrajnában érvényben vannak a magyar nemzeti közösség jogait felháborító módon csorbító és sértő törvények. Én magam Pavlo Klimkin külügyminiszter úrral talán 19-szer találkoztam

az elmúlt 3-4 évben, tehát nem lehet mondani, hogy nincsen folyamatos konzultáció. Külügyminiszter úr egyébként személyesen elkötelezett az ügy megoldása iránt, de azt látni kell, hogy Ukrajnában jelenleg egy magyarellenese elnöki adminisztráció van, és ha már így egymás között vagyunk, és őszintén kell erről a kérdésről beszélnünk, és az elvárásainkat világosan ki kell tenni az asztalra, akkor azt kell látnunk, hogy ettől, a jelenleg hatalomban lévő elnöki adminisztrációtól nem várhatjuk ennek a helyzetnek a feloldását.

Tavaly novemberben tette világossá az Európai Unió az elvárásait az ukránokkal szemben az oktatási törvény vonatkozásában, három feltételt szabva. A háromból egyet sem sikerült megoldani. Az Európai Unió elvárása, egybeesve a Velencei Bizottság ajánlásával úgy szól, hogy 2023-ig ki kell tolni az új ukrainai oktatási törvény alkalmazásának átmeneti időszakát. Kétszer vagy háromszor már napirendre is tűzték az ukrán parlamentben, de nem sikerült szavazásra bocsátani. Mindannyian parlamenti képviselők vagyunk, többségében a kormányoldalon ülünk, pontosan tudjuk, hogyha egy kormányzati többség szavazásra kíván bocsátani egy kérdést, akkor azt meg lehet oldani. Ehhez képest Ukrajnában több mint egy éve semmilyen előrelépés nincs a magyar nemzeti többség jogainak visszaadása vonatkozásában, ezért nem fogadjuk el, hogy geopolitikai alapon bárki nyomást gyakoroljon ránk.

És itt szeretnék nagyon világosan fogalmazni: engem nem érdekel, hogy az oroszok mit gondolnak erről a kérdésről. Minket egyetlenegy dolog vezérel, az a magyar nemzeti közösség érdeke. És nem fogjuk elfogadni, hogy bárki orosz szemüvegen keresztül közelítsen ehhez a dologhoz, mert lehet, hogy néhány ezer kilométerre innen egy 50-100 milliós országnak kicsinek tűnik egy 150 ezres magyar nemzeti közösség és annak az ügye, de nekünk minden egyes magyar ember ügye a szívügyünk. Ezért aztán nem elfogadva semmilyen nyomásgyakorlást, ki fogunk tartani ezen politikánk mellett, és engedjük meg, hogy még egyszer köszönetet mondjak a Magyar Országgyűlés valamennyi kormánypárti és ellenzéki képviselőjének, aki ebben az ügyben kiállt a közös döntés mellett.

Ha már a nemzeti közösségek mellett tartunk, szeretném elmondani, hogy szerintem helyes döntést hoztunk akkor is, sőt talán kicsit több önbizalommal mondhatom azt, hogy az idő bebizonyította, hogy helyes döntést hoztunk akkor, amikor úgy döntöttünk, hogy a szomszédos országokban élő magyar nemzeti közösségeket gazdaságilag is megerősítjük. Azt gondoljuk, hogy a magyar nemzeti közösségek helyben megerősödése és helyben maradása nagyon fontos nemzetpolitikai célkitűzés kell hogy legyen. Mi a magyar nemzeti közösségekre úgy tekintünk, mint erőforrásra. Erőforrásra az adott országgal való együttműködés fejlesztésében és mint nemzetpolitikai erőforrás is. Ezért tisztelettel tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy a megindított határon túli gazdaságfejlesztési programok tekintetében eddig 10 141 pályázatot támogattunk, összesen 38 milliárd forint értékben, melynek eredményeként 74,8 milliárd forintnyi beruházás valósult meg határon túli magyar lakta területeken. A Kárpátaljára 23 907 pályázat vonatkozásában összesen 13,5 milliárd forintot ítéltünk meg mezőgazdaság, turizmus, valamint vállalkozásfejlesztés és földhivatali rendezés pályázatokon. Erdélyben tavaly indítottuk a programot egymilliárd forint keretösszeggel, 521 pályázatot támogattunk mezőgazdasági, földhivatali-rendezési és vállalkozásfejlesztési kategóriákban, a Muravidéken másfélmilliárd forintért támogattunk 315 pályázatot, ugyanezekben a kategóriákban Drávaszögben 907 millió forint értékben támogattunk 304 pályázót, a Felvidéken pedig összesen 1528 pályázatról született pozitív döntés 5,4 milliárd forint értékben. A legnagyobb értékű programot pedig a Vajdaságban hajtottuk végre.

Azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az is bebizonyosodott, hogy itt ebben a térségben, Közép-Európában az energiabiztonság kérdése mindig is egy forró

krumpli lesz. Világosan látszik, hogy minden egyes vasat a tűzben kell tartanunk annak érdekében, hogy hazánk hosszú távú energiabiztonságát szavatolni tudjuk. Mindenkiel tárgyalnunk kell, és itt sem szabad elfogadnunk semmilyen olyan nyomásgyakorlást, amely bármely forrás kizárására irányulna hazánk energiabiztonságának vonatkozásában. Ezért örömmel jelentem be önöknek, hogy a 2019-es esztendőben szállítandó gáz mennyiségére és árára vonatkozólag megállapodást kötöttünk a Gazprommal, és megállapodás történt arra vonatkozólag is, hogy a 2020-as szállításokról is meg tudjuk kezdeni az egyeztetéseket.

A helyzet ugyanis az, hogy a Magyarország környékén lehetséges forгатókönyvként feljövő diverzifikációs források valósak lesznek-e vagy sem, ez egyáltalán nem rajtunk múlik, és mi mindent megtettünk annak érdekében, hogy déli és északi irányból is tudjunk fogadni alternatív forrásból származó gázt, de a helyzet az, hogy rajtunk kívül álló okok miatt jelenleg nem tudom önöknek megmondani, hogy ezek közül bármelyik is realitássá válik-e az elkövetkező években. Pontosan látják a horvátországi, romániai fejleményeket, nekünk itt egy dolgot kell tennünk: a magunk részéről a fizikai és jogi lehetőségeit biztosítani a gázforrások diverzifikációjának, onnantól kezdve azonban már nem rajtunk múlik, hogy egy-egy országban megépítenek-e egy LNG-terminált, vagy elkezdik-e kitermelni a földgázt. Ez rajtunk kívül álló tényezőkön múlik.

Végezetül pedig szeretném önöknek elmondani azt, hogy az idei esztendőben is több elismerés érte Magyarországot keleten és nyugaton is. Keletről azt tudom önöknek elmondani, hogy Kína első Nemzetközi Import Expóján Magyarország Németországgal és Nagy-Britanniával együtt a három európai uniós díszvendégország közé került, amely, tekintetbe véve a kínai gazdaság gyorsulását, importszükségletének növekedését és a magyar gazdaság exportorientáltságát, egy hosszú távú gazdasági siker. Megfigyelő tagságot szereztünk a türk nyelveket beszélő országok tanácsában, amelynek vezetője Törökország, egy G20-as ország, nyugaton pedig egyértelmű elismerés övez minket a keresztény közösségeket megvédő politikánk miatt. Több európai uniós és NATO-szövetséges is példaként tekint a Hungary Helps programra, amelynek keretében a meghirdetett elvünknek megfelelően nem arra akarunk rávenni senkit, hogy elhagyja a saját otthonát, hanem abban próbálunk segíteni, hogy mindenki a saját otthonában élhessen biztonságban.

Itt fontos megemlíteni azt, hogy miközben az ISIS elleni nemzetközi sikerekről beszél mindenki, addig azt a kérdést még kevesen teszik fel, és még kevesebben válaszolják meg, hogy ezután mi következik. Tehát, hogy mindazok, akiket elűldöztek a saját otthonaikból, azok vissza tudnak-e térni oda. Mert, ha nem tudnak visszatérni, akkor majd más betölti az űrt, és az szerintem csak további problémákhoz fog vezetni. Ezért a továbbiakban is nemzetközi fórumokon fogok kezdeményezéseket tenni annak érdekében, hogy a saját otthonaikból elűldözött közösségek a felszabadított otthonaikba minél előbb visszatérhessenek, ennek a fizikai, infrastrukturális és jogi, biztonsági kereteinek a meghatározásával együtt.

Szeretném elmondani önöknek azt is, hogy egyértelmű elismerés övezi a NATO-ban való tevékenységünket is, főleg azok után, hogy a ciprusi ENSZ-misszióból hazatérő katonáinkat NATO szövetséges feladatok elvégzésére ajánlottuk fel. Ennek értelmében Koszovóba legalább 60 katonát küldünk pluszban a jelenlegi 390-hez, amely nyomán hazánk nyugat-balkáni elkötelezettsége és szerepvállalása még tovább erősödik, és lehetőségünk lesz arra, hogy a NATO koszovói erőinek parancsnoki pozícióját a siker reményével megpályázzuk. Emellett pedig a szövetségi elkötelezettségünket bizonyítva Afganisztánba újabb 40 katonát fogunk küldeni, hozzájárulva a terrrorellenes észak-atlanti elkötelezettség sikerre viteléhez.

Száz szónak is egy a vége, tisztelt képviselőtársaim, mi a jövőben is mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy Magyarország történelméhez, örökségéhez, kultúrájához méltó külpolitikát folytassunk. Továbbra is mindent megteszünk annak érdekében, hogy az általunk megadott tiszteletet nekünk is megadják. Továbbra is a kölcsönös tisztelet alapjaira fogjuk helyezni a külpolitikai stratégiánkat, nem avatkozunk bele más országok belső ügyeibe, és joggal várjuk ezt el másoktól is. A jövőben is ki fogunk állni Magyarországért, és nem fogjuk engedni, hogy Magyarországot, a magyar embereket hazug alapon bírálják csak azért, mert a saját jövőnkéről még mindig mi döntünk, mint ahogy eddig is így tettünk.

Köszönöm szépen az egész éves együttműködésüket és köszönöm a figyelmet.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Engedje meg, hogy röviden néhány gondolatot és kérdést megfogalmazzak. Egy rendkívül bizonytalan és nehéz esztendő áll a magyar külpolitika mögött, és ebben fölértékelődött a magyar külpolitikának is a szerepe különféle okokból.

Négy rövid kérdésem lenne. Az egyik az Európai Unióra vonatkozik. Itt miniszter úr említette az energiadiverzifikáció kérdését, ezt egy kulcsfontosságú kérdésnek tartom, és sajnos nem olyan ütemben halad az energiadiverzifikáció folyamata, mint ahogy az az érdekeinkkel összhangban álló lenne. Nagyon sok mindenre tettük már föl az elmúlt években a lapot és a reményeinket, de szeretnék egy kicsit pontosabb elemzést kérni miniszter úrtól, hogy bármiben energiadiverzifikációs vonalon van-e reális okunk bízni a jelenlegi helyzetben. Ez lenne az első kérdés. Nyilvánvalóan ez összefügg az Európai Uniónak is a megközelítésével. Sokat beszélünk energiaunióról, de kevés segítséget kapunk az energiadiverzifikációs erőfeszítéseinkhez. Én azt hiszem, hogy ez az Európa-politikánkban is az elkövetkezendő időszakban egy kiemelkedően fontos helyet kell kapjon. Ez a munka a külügynél van. A minap meghallgattuk Gulyás miniszter urat is az Európai Unió költségvetéséről, miegymás; ezt az energiadiverzifikációs nyitott kérdést szeretném föltenni.

A másik kérdés pedig a bővítés ügye, amit szintén az Európai Unió összefüggésében nem hagyhatunk figyelmen kívül. Aggasztónak tartjuk azt, hogy egyre inkább úgy tevődik fel a kérdés bizonyos nyugati országokban, hogy vagy reform - eurózána reformja, miegymás -, vagy bővítés, erre már emlékszünk, ez egyszer már megtörtént a kilencvenes években, és akkor 15 évet kellett várnunk a bővítésre. Úgy vélem, hogy az, hogy ma ezt a kérdést kielezi például a francia köztársasági elnök, és nem a reform részeként tekint a bővítésre, hanem a bővítés alternatívájaként tekint a reformra, ez fölöttébb aggasztó. Hogyan tudjuk ezt a szekeret megtolni az elkövetkezendő időszakban? Kire számíthatunk? Van-e esélyünk arra, hogy a bővítés barátai klubnak valamilyen formában egy új keretet biztosítsunk?

A másik kérdésem a nemzetpolitikai diplomáciára vonatkozik. Én úgy gondolom, hogy valóban az elmúlt esztendő a nemzetpolitikai diplomácia újjászületésének az esztendeje volt. Ez különösen a kárpátaljai magyarok melletti kiállásnak, illetőleg részben az erdélyi magyarok melletti kiállásnak volt köszönhető. A kérdésem is ezekre a viszonylatokra vonatkozna, először is arra, hogy én is egy kulcsfontosságú kérdésnek tartom, amit itt miniszter úr hangsúlyozott, hogy egy konszenzus övezi jelenleg a Kárpátalja-politikánkat, és - noha most csak a Jobbikot látom jelen lenni ezen az ülésen - úgy gondolom, ennek a konszenzusnak a megőrzése egy kulcsfontosságú kérdés lesz az elkövetkezendő időszakban, hiszen óriási nyomás van Magyarországon ebben a kérdésben, ahogy ezt miniszter úr is hangsúlyozta.

Hadd tegyem föl azt a kérdést, hogy mi lesz, ha Porosenko adott esetben megnyeri a választásokat. Mi a következő etap? De föl szeretném tenni a kérdést Románia viszonylatában is. Meglehetően aggasztó tendenciákat tapasztalok, hiszen az egyházi ingatlanoknak, a közösségi ingatlanoknak, a közbirtokosságoknak a tulajdonával kapcsolatban folyamatos támadásnak vannak kitéve az erdélyi magyarok. S akkor biggyesszük még ide Szlovákiát is, amely szintén nem egy túl egyszerű kül- és nemzetpolitikai diplomáciai feladat. De hogyan állunk, mondjuk, a kettős állampolgárság kérdésével vagy éppen a történelmi megbékélés kérdésével ebben a viszonylatban?

A harmadik kérdésem az Egyesült Államokra vonatkozik. Cornstein nagykövet urat hallgattuk meg a múlt héten, és én úgy fogalmaznék, hogy még mindig úgy érzem, hogy az Egyesült Államokban rejlő kétoldalú lehetőségeket Magyarország nem tudta megfelelőképpen kiaknázni, az elmúlt két esztendő pedig egy egészen egyedülálló kegyelmi állapot volt a magyar diplomácia szempontjából. Itt különösen egy kérdésre hadd utaljak, a védelmi együttműködési megállapodásra szeretnék rákérdezni, miniszter úr. Úgy gondolom, szükség van arra, hogy betegyünk valamit a kétoldalú kapcsolatokba, és efelől pedig nincs kétségem, hogy ez a magyar biztonsági érdekekkel is teljes mértékben összhangban áll. Lesz-e ebből valami, miniszter úr?

Végül, ami a Külügyminisztérium belső helyzetét illeti, itt is szeretném az elismerés hangján megfogalmazni a véleményemet. Nem volt ilyen arányú infrastrukturális fejlesztés a Külügyminisztérium életében, mint az elmúlt években: ingatlanok felújítása és általában az ingó- és ingatlanállapota a Külügyminisztériumnak rendkívül sokat fejlődött, ezért a külügyi kormányzatot messzemenő elismerés illeti. Itt szeretném különösen kihangsúlyozni az örömet a tallinni újranyitással kapcsolatban. Most már többet nem fogom fölvetni ezt a kérdést, miniszter úr, az elmúlt esztendőben nem volt olyan meghallgatás, hogy ezt ne vetettem volna föl, de zárjuk le ezt ennyiben, hogy mindenféleképpen az öröömnek tudok hangot adni ebben a kérdésben.

Képviselőtársaim, szeretném begyűjteni a kérdéseket. *(Jelzésre:)* Gyöngyösi Márton képviselő úr jelentkezett - írom -; úgy látom, hogy mindenki jelentkezik. Rendben. Akkor először Gyöngyösi Márton alelnök úr, frakcióvezető úr következik.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönjük szépen miniszter úrnak, hogy újfent tiszteletét teszi a bizottság előtt, és köszönjük az éves beszámolót és a lehetőséget. Mielőtt miniszter úr belecsapott a külgazdasági mutatók sorolásába, azt mondta, ha jól emlékszem, hogy helyes döntések születtek a külpolitikában, és hogy ez minden kétséget kizáróan így van.

Én itt azért a külgazdasági mutatók kapcsán meg néhány kérdés kapcsán ezt szeretném megkérdejelezni, és ha már a külgazdasági mutatókkal kezdte, akkor kezdeném első pontban a külgazdasággal, illetve a gazdasági kérdésekkel.

Ön utalt arra, hogy Magyarországra elképesztő ütemben érkeznek olyan beruházók, akik alapvetően az autógyártásban és az összeszerelő tevékenységben érdekeltek, és talán úgy kommentálta, hogy ez a magyar versenyképességhez milyen módon járul hozzá. Mi azt látjuk, hogy alapvetően a versenyképességünkhöz az járulna hozzá, hogyha Magyarországon az életszínvonal és a bérek fejlődnének. Magyarországról elképesztő mértékben vándorolnak el a fiatal tehetséges honfitársaink, több százezerre tehető azok száma, akik már elmentek, több százezerre tehető azoknak a száma, akik elmenni készülnek.

Pár nappal ezelőtt látott napvilágot egy európai felmérés, ami azt mutatja, hogy az Európai Unió területén kizárólag Bulgária áll rosszabbul a bérek vonatkozásában. Ez a felmérés alapvetően az átlagfogyasztást nézte, de ebből azért úgy nagyjából lehet

következtetni az életszínvonalra. Ebben pedig Magyarország elképesztő mélyen található. Tehát még egyszer mondom: hátulról az utolsó, egyedül Bulgária áll rosszabbul, mint Magyarország. Van-e bármilyen elképzelés arra, hogy Magyarország versenyképességének a növekedését szolgálja a magyar gazdaságpolitika és a külgazdasági tevékenységünk is? Én nagyon rossznak látom ezt a tendenciát, hiszen maga miniszter úr is bevallotta azt, hogy a külföldi autógyártók kegyeinek a keresése és az ő igényeiknek a kiszolgálása az elsődleges prioritás önöknél a minisztériumban, illetve általában az Orbán-kormánynál. A rabszolgatörvény bevezetése is, ha jól értelmezem az ön kijelentéseit, akkor elsődlegesen nem a magyar munkavállalók érdekében, hanem a külföldi befektetők szolgálatában került bevezetésre. Várható-e bármilyen elmozdulás, vagy a magyar kormányt egyáltalán érdekli-e az, hogy Magyarországon az életszínvonal lecsúszófélben van, és a magyar emberek elhagyják a saját hazájukat? Később a migráció kapcsán utalt arra, hogy fontos célkitűzés, hogy mindenki a saját hazájában tudjon boldogulni. Remélem, ez nemcsak a bangladesiekre meg a szírekre igaz, ez igaz a magyar honfitársainkra is. Jó lenne, ha ők is Magyarországon tudnának boldogulni.

Ezzel összefüggésben még Ausztriában született meg az a döntés pár nappal ezelőtt, amely elvonja, vagy legalábbis megkurtítja a gyermekek után járó családi kedvezményeket, és ez - láttam egy kimutatást - Magyarországot érinti abszolút értelemben a legsúlyosabban. Lehet, hogy a bulgárokat meg a románokat jobban érinti, de azért mégiscsak magyarok dolgoznak ott olyan számban, hogy ez összességét tekintve a magyar családokat érinti leghátrányosabban, több mint 50 százalékos elvonásról beszélhetünk. Ez egy olyan súlyos diszkrimináció, amit szerintem Magyarországnak és a magyar diplomáciának nem lenne szabad tétlenül néznie. Ez az európai uniós elveket is sérti, meggyőződésem szerint, az európai uniós alapeszméket, alapelveket. Ezekre sokkal több figyelmet kellene fordítani, különösen akkor, amikor önök is többször utaltak arra, hogy Ausztriában most azért kedvező a széljárás egy ÖVP-FPÖ-koalíció idején, talán a magyar diplomácia is ezt a kérdést hatékonyabban tudná felvetni, és tudná kezelni. Itt van-e a diplomáciának lehetősége, foglalkozik-e ezzel a Külügyminisztérium? Hogyan lehetne ezt a döntést európai fórumokon visszafordítani?

Ami a bevándorlás kérdéskörét illeti, mi úgy gondoljuk, hogy valóban nagyon fontos az, hogy egy nemzetállamnak legyen hatékony politikája a migrációval kapcsolatban, és nagyon örülünk annak, hogy Magyarországtól alapvetően a migrációt, a bevándorlást távol lehetett tartani. Alapvetően egyetértünk a kormány célkitűzéseivel, de azzal kevésbé, hogy az Európai Unióval, illetve más nemzetközi intézményekkel a kormány alapvetően nem a megegyezést keresi, hanem minden esetben a konfrontációt. Itt volt egy olyan EU-Afrika-megállapodás, amiben a kormányzat, a magyar diplomácia vétót emelt, és itt van ez a bizonyos Frontex-javaslat, amiben nem egészen értjük a kormány álláspontját, hiszen az a javaslat, ami most az asztalon van Brüsszelben vagy a Bizottság részéről, az az én meglátásom szerint szinte tökéletes mása annak a 6, illetve 10 pontos akciótervnek, amit pár évvel korábban Orbán Viktor fogalmazott meg Brüsszelben. Nem gondolja-e miniszter úr, hogy ha meglennének a megfelelő prioritások, és tudnánk bizonyos kérdésekben engedni és kompromisszumkészebbek lenni, akkor a döntő prioritásoknál kicsit előrébb tudnánk jutni, már ami a magyar nemzeti érdekek érvényesítését illeti?

És itt jutok el a határon túli magyarság kérdésköréhez is. Elnök úr már utalt arra, hogy az amerikai nagykövet volt a vendégünk néhány nappal ezelőtt itt a Külügyi bizottság előtt, és ott volt államtitkár úr is, és ő maga is hallhatta azt, hogy azért az amerikai álláspont elég merev ebben a kérdésben. Én azt díjazom, ha a magyar álláspont is merev, de attól tartok, hogy ebből a bolha versus elefánt küzdelemből nem

a bolha fog kijönni győztesen, bár a határozott álláspontot én nagyon díjazom. Én úgy érzékelem, és nekem az a legnagyobb problémám, hogy ahol csak járok, vagy akikkel beszélgetek európai vagy amerikai szinten, hogy ők nem egészen értik a magyar álláspontot. Tehát, hogy a magyar diplomácia megtett-e mindent annak érdekében, hogy elmagyarázza azt, hogy a határon túli magyarságnak a kollektív jogok, az autonómia kérdésköre, a határon túli magyarságnak a kérdése miért ilyen fontos Magyarországon? Én azt érzékelem, hogy nemcsak nem osztják az álláspontunkat, hanem nem is igazából értik, hiszen mindenkinél azért a geopolitikai kérdéskör fontosabb, mint egyes nemzetállamoknak az ügyei. Itt van-e bármilyen teendője a magyar diplomáciának, illetve hogyan lehetne ezt egy kicsit közelebb hozni a megoldáshoz?

Egyetlenegy utolsó kérdéshez érkeztem, miniszter úr. Kárpátaljára még röviden visszatérve és a nemzetpolitikára visszatérve, meggyőződéseim szerint sikerről csak akkor beszélhetünk, ha az az önrendelkezéshez és az autonómia kérdésköréhez bennünket közelebb visz. Én azt látom, hogy a magyar kormánynek alapvetően az önrendelkezés és az autonómia nem feltétlenül célja. Nem egészen látom azt, hogy milyen erőfeszítések történnek annak érdekében, hogy a határon túli magyar közösségek Bukarest vagy Kijev helyett és Budapest helyett saját maguk önrendelkezését lássák el. Én most azt látom, hogy alapvetően Budapesten születnek meg a döntések. Ez legalább annyira ellentmond az autonómia koncepciójának, mint az, hogy a másik nemzetállamban szülessenek meg ezek a döntések. Várható-e ebben a kérdésben elmozdulás? A Minority SafePack kapcsán várható-e hatékony magyar diplomácia, és mi vihet bennünket közelebb a megoldáshoz?

Az utolsó kérdésem. Az amerikai nagykövet úr látogatásánál is világossá vált az, hogy a nagy államoknak, szövetségeseinknek a szemében Magyarország alapvetően nem száz százalékosan megbízható partner, és számos olyan esetre utalt az amerikai nagykövet is, de számos más országnak a képviselője is, amely az olyan típusú döntéseket, mint Gruevski ex-macedón miniszterelnöknek a befogadása, a CEU-nak a bezárása, orosz fegyvercsempészeknek a kiadatása Moszkva irányába, nem pedig a szövetségeseink irányába, ezek mind-mind olyan lépések, amelyek alapvetően kérdőjelezik meg Magyarország megbízhatóságát az Európai Unión, illetve a NATO-n belül. A kérdésem az, hogy ezek a lépések miniszter úr szerint bennünket vagy a Magyarországgal kapcsolatos fenntartásokat erősítik, vagy gyengítik. És hogy a NATO-ban, illetve az Európai Unióban az érdekvérvényesítő képességünk nő, vagy csökken akkor, ha ilyen esetek sorjáznak, amelyek alapvetően nem a bizalmat erősítik, hanem azt gyengítik? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Azért hadd hívjam fel az Ószövetségben Dávid és Góliát küzdelmére a figyelmét, volt azért ellenpélda is arra, hogy nem Góliát nyert. Arra szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, mivel minden képviselőtársunk jelentkezett egy kérdés erejéig, hogy legyünk erre tekintettel. Balla alelnök úr!

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Két kérdésem lenne, az egyik talán kicsit hosszabb kifejtést is igényel, de igyekszem rövid lenni. Az ENSZ migrációs csomagjára visszatérve, én azt tapasztalom, hogy nem vagyunk teljesen tisztában azzal, hogy ez a csomag mit jelent. Sokszor arról beszélünk, hogy ó, nem lesz ennek semmiféle következménye, nincs szankciója, igaz, hogy elsősorban a kibocsátó országok fogják elfogadni, hiszen itt egy 160-170 tagországos szervezetről beszéltünk.

Még mik szerepelnek ebben a csomagban tételesen, milyen jogokat kapnának azok az illegális bevándorlók, akik, mondjuk, a befogadó országokba érkeznek?

Alapvetően egy dolgot érdemes tisztázni: a migrációs csomag szerint, ha belépnek egy országba, ugyanolyan jogok illeti meg akár szociális, akármilyen téren, mint az ott élő állampolgárokat, az abban az országban élő állampolgárokat. Ráadásul egyre inkább azt tapasztalom, és az ENSZ mellett működő parlamenti dimenzió, az Interparlamentáris Unió nagy közgyűlésein hasonló témák vannak - tehát párhuzamosan viszik azokat a témákat, amiket az ENSZ-ben tárgyalnak -, és még komolyabb hivatkozások jelentek meg, például az ENSZ migrációs csomagjára való hivatkozással olyan határozatok születtek meg, amelyekben még megengedőbb ezen a téren. Ráadásul az európai uniós irányelveknél is egyre inkább kezd megjelenni annak az ENSZ migrációs csomagnak a hivatkozása, amely tulajdonképpen igazából még nincs is meg.

Tehát nagyon furcsa helyzet kezd előállni, hogy ez az egész történet; lehet, hogy a migrációs ügyekben sokan azt gondolják, hogy ez egy túltematizált kérdés, de ezekben a dokumentumokban, ha megnézzük a részleteket és a részletekben rejlő háttérgondolkodást, akkor azt lehet tapasztalni, hogy óriási veszélyt jelent Európára, illetve nemcsak Európára, hanem a befogadó országokra. Nem véletlen, hogy ebben a munkában vagy ebben a szerződésben ellenvéleményen vannak olyan országok, amelyek ezt rendszeresen megtapasztalják.

Tehát a kérdésem igazán az, hogy látni azt, hogy ez az ENSZ magas vezetői által kinyilatkoztatott szankciómentes, tehát nem fognak szankciók következni abból, ha valaki ezt nem teljesíti. Másik oldalról sokan megkérdezték, hogy egyáltalán ki az, aki ezeket a migrációs csomagban lévő feltételeket teljesíteni tudja, de ez egy másik történet. A kérdésem az, hogy így van-e ez, miniszter úr, hogy tulajdonképpen lehet, hogy nem egy szankcionált határozatról van szó, tehát nem lesz negatív hatása hivatalosan, viszont állandó hivatkozássá válhat ez a dokumentum, illetve a mostani migrációs dokumentum is.

A másik egy rövidebb kérdés. Fontosnak tartjuk itt Közép-Európában, illetve Magyarországon azok a képviselők, akik valamilyen szinten érintettek a határvonalakban, hogy a határ menti együttműködések egy komoly fejlődésen mennek most keresztül. Mik a további célok? Kifejezetten az Ipoly mentére gondolok, de ez egy részletkérdés. Inkább azt kérdezem, hogy a határ menti együttműködések mennyire szolgálják Magyarország érdekeit bármilyen irányban, hiszen az jól látszik, hogy erre például a helyi, a határ két oldalán lévő önkormányzatok, szervezetek nagyon fogékonyak, és nagyon fontosnak tartják ezt az együttműködési lehetőséget. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Juhász Hajnalka képviselő asszony!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP), a bizottság alelnöke: Az első kérdésem az lenne miniszter úrhoz, hogy múlt héten fogadta el a parlament a humanitárius segítségnyújtásra, a Hungary Helpsre vonatkozó törvényjavaslatot. Hogy látja miniszter úr, milyen lesz a tárcák közötti együttműködés a humanitárius segítségnyújtásban és a nemzetközi fejlesztési együttműködés tekintetében? Itt gondolok arra, hogy az afrikai területeken - Kenya, Nigéria -, ahol szintén élnek keresztények, humanitárius katasztrófa sújtja a területet. Bár a törvényjavaslat nagyon átláthatóan szabályozza, de kíváncsi lennék miniszter úr véleményére.

A másik pedig az ukrán helyzet. Én elsődlegesen szeretném miniszter úrnak megköszönni azt a példaértékű és egyedülálló kiállást, amelyet a kárpátaljai magyarok oktatási jogaiért tett. Azt gondolom, hogy ez egyedülálló a nemzetközi politikában.

Itt Cornstein nagykövet úr neve többször felmerült. Igen, múlt héten hallgattuk meg, de nem véletlenül tettem fel neki is azt a kérdést, hogy üzletemberként mit szólna

ahhoz, ha mindig úgy kellene leülni a tárgyalóasztalhoz, hogy új feltételeket támaszt az ukrán vezetés, tekintettel arra, hogy itt nemcsak az oktatási törvényről beszélünk, hanem az állampolgársági törvényről és a nyelvtörvényről is, tehát ez egy komplex stratégia, amit a jelenlegi ukrán vezetés képvisel. Hogy látja miniszter úr, elnök úr kérdéséhez kapcsolódva: itt már a választások előtt valószínű, hogy nem tudunk előrelépést elérni, de ha marad adott esetben a kormány, vagy új kormány lesz, akkor milyen következő lépéseket tudunk tenni? Különös tekintettel arra, hogy az a kisebbségi nyelvtörvény, ami most szintén az ukrán parlament előtt van, gyakorlatilag monopolizálni kívánja majd az ukrán nyelvet Ukrajnában, tehát még nehezebb lépések jöhetnek adott esetben. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Brenner Koloman képviselő úr!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Én is tisztelettel köszönöm miniszter úr beszámolóját és a lehetőséget. Én a magyar-osztrák viszony egy másik olyan pontjára szeretnék rákérdezni, amit itt Gyöngyösi frakcióvezető úr már jelzett: az osztrák családtámogatások visszanyesése mellett én a magyar-osztrák határátkelők helyzetére szeretnék tisztelettel rákérdezni miniszter úrnál, tudván azt is, hogy nemrég folytatott megbeszéléseket a burgenlandi tartományfőnökkkel, Niessl kollegával, és mivel ez a soproni régiót, ahol én képviselőjelölt voltam, komolyan érinti, ezért tisztelettel kérnék itt egy tájékoztatást arról, hogy itt ezek a számok, hogy 35, aztán csak 10, ahol nem lehet személygépkocsival átmenni, a határátkelőhelyek ügye jelenleg hogy áll.

Illetve lenne egy általánosabb kérdésem: egyetért-e miniszter úr azzal, hogy a független tájékoztatásról szóló jog egy európai alapjog, amely minden európai uniós tagállamban meg kell hogy illesse az európai uniós állampolgárokat, már csak azért is, mert azt gondolom, hogy ebben az ügyben hazánkban nagyon komoly kérdések vetődtek fel. Többek között ezért is volt az, hogy az EBESZ választási megfigyelői jelezték, hogy Magyarországon a legutóbbi parlamenti választások ugyan szabadok voltak, de nem voltak fairek. Azt gondolom, hogy az adófizető polgárok 90 milliárdjából fenntartott közmédiában az ellenzéki politikusoknak, akik mögött a választáson megjelent szavazópolgárok enyhe többségének szavazata áll, és csak a választási rendszer miatt alakultak ki ezek a parlamenti arányok, amelyeket ismerünk, megérdemelnék azt, hogy eljuttathassák véleményüket a magyar szavazópolgárokhoz. S egyetért-e miniszter úr azzal, hogy egy európai uniós államban ezt biztosítani kellene a magyar kormánynak? Köszönöm.

ELNÖK: Ez új információ volt számunkra, hogy az ellenzék több szavazatot kapott, mint a kormány. Köszönjük szépen. Csenger-Zalán alelnök úr! *(Dr. Brenner Koloman közbeszól.)*

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. A legutolsó megjegyzésre csak annyit: ha jól tudom, 10 százalékot kapott képviselő úr Sopronban. *(Dr. Brenner Koloman: 18-at.)* 18-at. Az is erős többség. Köszönöm szépen. *(Dr. Brenner Koloman: Én az ellenzékről beszéltem...)*

Mindenekelőtt szeretném megköszönni miniszter úrnak és az általa vezetett tárcának azt a határozott, következetes és szakmailag alátámasztott, professzionális munkát, amit az elmúlt évben is végzett. Szóba került itt már Afrika, szóba került a migráció, és szóba került a gazdaság.

A Külügyminisztériumnak a keletnyitás-, illetve a délnyitás-politikája mindenképpen egy sikertörténet. A déli nyitás elsősorban Afrikára irányul, és azért is

hoztam ide a migráció kérdését, hiszen a legnagyobb migrációs nyomás a jövőben éppen Afrika felől várható; a Közel-Kelettel kezdődött, most a közép-ázsiai régióból érkeznek, legalábbis felénk, de az már látható, hogy Európa egésze számára az afrikai nyomás lesz a legnagyobb.

Magyarország külpolitikájában és az egész migrációkezelésben azt, a miniszterelnök úr által is mondott elvet vallja, hogy ne a problémát hozzuk ide Európába, hanem a segítséget vigyük oda. Ennek a Hungary Helps az egyik formája. A másik formája a kötöttsegélyhitel-program, ami, ha jól tudom, a Zöld-foki szigetek és Kína kapcsán már beérett. És szintén, ha jól tudom, akkor tárcaközi egyeztetésen van egy jelentősebb nigériai projekt, jelesül a Niger folyónak a szabályozása, ami már csak azért is lenne nagyon fontos és előremutató, hiszen Nigéria az egyik leggyorsabban fejlődő, illetve demográfiai robbanás előtt, alatt álló ország, ahol részben az árvizektől való mentesítés, másrészt pedig az öntözéssel a mezőgazdaság és így az élelmiszer-előállításnak a fejlesztése mindenképpen egy olyan program, amellyel a szülőföldön való boldogulást lehetne segíteni. Természetesen az ottani keresztény közösségeknek – hiszen ott azért jelentős keresztény közösség van – is lehet segíteni. Arról nem is beszélve, hogy itt az Iszlám Államnak az egyik leányvállalata a Boko Haram Északkelet-Nigériában azért máig egy nagyon komoly problémát jelent, és ha ott stabilizálni lehet az ottani életet, akkor az mindenképpen előremutat. Ezt kérdezném miniszter úrtól, hogy ez a projekt hogy áll, és mikorra várható ebből valami komoly előrelépés, hiszen február-márciusban választások lesznek Nigériában, és információim szerint pont ez a projekt egy komoly választási kérdés.

Balla alelnök úr kérdéséhez, jelesül arra, hogy az ENSZ migrációs kompakt egyre jobban kezd már beépülni az európai hivatkozásokba, ezt meg tudom erősíteni. Többször szóvá tettem mind az Európa Tanács migrációs, mind a monitoring bizottságában, hogy bizonyos nyilatkozatokban egy még el nem fogadott kompakra való hivatkozás már benne van. Mi lesz akkor, ha ez elfogadásra kerül? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Talán nem véletlen, hogy sok kérdés van Afrika körül, és kaptunk ígéretet a miniszter úrtól az Afrika-stratégiára vonatkozóan is a legutóbbi meghallgatáson. Talán arról is jó lenne hallani valamit, hogy az hol tart. Bartos Mónika képviselő asszony!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr és miniszter úrnak a beszámolót. De nemcsak a mai beszámolót köszönöm, hanem azt a sok segítséget, amelyet miniszter úrtól és munkatársaitól kaptunk az elmúlt évben a munkánkhoz. Ez valóban alapjául szolgált annak, hogy a Külügyi bizottság tagjai, illetve a különböző delegációkban részt vevő képviselők el tudják látni azt a feladatot, azt a missziót, amellyel Magyarország, illetve a magyar nemzet tagjainak érdekeit próbáltuk meg képviselni.

Nem kérdést szeretnék feltenni, hanem elnök úr is utalt arra, illetve miniszter úr is mondta, hogy milyen fontos és szoros a kapcsolat és az együttműködés a kormány és a parlament között, és mi valóban képviselők a parlamenti diplomácia eszközeivel próbáljuk meg segíteni a közös munkát. Ahogy miniszter úr említette a bevezetőjében, hogy a mai napon még a spanyol külügyminiszter úrral, illetve, ha jól értettem, Libéria külügyminiszterével találkozik, jutott eszembe, hogy jövőre 130 éves az Interparlamentáris Unió, amelyet 1889-ben 9 ország alapított, és a 9 alapító ország között ott van Magyarország, Spanyolország és Libéria is. Mi nagy erővel készülünk a 130. évforduló megünneplésére, és úgy tudom, hogy a genfi központ is ugyanígy tesz. Ha miniszter úr találkozik partnereivel, ezt is meg lehet talán említeni, hogy ők mint

alapító országok legyenek büszkék az Interparlamentáris Unióra, ugyanúgy, ahogy mi is büszkék vagyunk rá, és azt gondolom, hogy számukra is, mind a 9 alapító számára, ahogy Magyarország számára is ez egy sikertörténet. Hiszen az Interparlamentáris Unió a szuverén államok parlamentjeinek egyetlen világszervezete, és akkor is, amikor ez megalakult, és a magyar első elnök, Jókai Mór ezt a demokrácia és a béke egyik alapkövének tekintette, azóta is a párbeszédnek a helyszíne. Tehát mégiscsak remény van arra, hogy azokat a kérdéseket, amelyek felvetődnek, és feszültséget okoznak országok, nemzetek között, valamiféleképpen egy békés mederben tudjuk megbeszélni egymással. Úgyhogy a mai tárgyalásaihoz is és a következő feladatok, kihívások teljesítéséhez is sok erőt kívánok miniszter úrnak, munkatársainak, és áldott békés ünnepeket is, egyben jó pihenést kívánok. Köszönöm.

ELNÖK: Időben és térben tágulnak a kérdések (*Derültség.*), miniszter úr. De jelzi nekem Balla alelnök úr időközben, hogy Libéria viszont jelenleg nem tagja, noha alapítója az Interparlamentáris Uniónak. (*Közbeszólások.*) Szóval erre azért vigyázzon majd. Nacsa Lőrinc képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a tájékoztatást, és köszönjük az elmúlt egyéves munkát is, és ahogy képviselő asszony is fogalmazott, én is szeretném megköszönni, hogy a munkatársai mindig rendkívül segítőkészek felénk, és ezáltal jobban tudják segíteni akár a külföldi utazásaink során a munkánkat, akár államtitkár kollégái, akár a kabinetjében a munkatársak, úgyhogy ezt köszönöm, és reméljük, hogy a jövőben is ez a jó együttműködés tud folytatódni.

Másodszor pedig azt szeretném megköszönni, és ebben már egy kérdés is fogalmazódik, hogy az elmúlt időszakban talán még fokozottabban láthattuk azt, hogy olyan külföldi sajtóorgánumok, illetve politikusok által megfogalmazott nyilatkozatok láttak napvilágot, amelyben hazánkat, illetve a magyar embereket egyfajta másodrendű országgént, állampolgárként és sokszor lenézve említik, illetve politikailag is megalázva próbálnak rólunk beszélni. Sokszor a magyar választókról, hogy miért így döntöttek, rosszul döntöttek, tehát egyfajta demokráciakérdés is felmerül az ő részükről. Egyrészt köszönöm, hogy ezt minden alkalommal miniszter úr és munkatársai hatékonyan és kellő keménységgel tudták visszautasítani. Ugyanakkor azt látjuk, hogy ez a fajta kommunikáció a jövőben nem csitul, hanem erősödik a nemzetközi térben. Nyilvánvalóan nem kockáztatok meg nagy összeget, ha azt mondom, hogy ennek köze van az európai uniós választásokhoz. Miniszter úr az utazásai, munkája során hogy látja azt, hogy az Európán kívüli térben milyen várakozások vannak az európai uniós választásokkal kapcsolatban? Ők, az Európai Unió kívüli partnereink hogy látják az európai uniós választásokat, illetve az Unió jövőjét?

A másik kérdésem, hogy felmerült már többször az ENSZ migrációs kompaktja, többször napvilágra kerültek hírek, hogy a marrákesi szavazások, aláírások körül volt egy kis jogbizonytalanság, hogy hogyan is történt ez. Az a kérdésem, hogy a New York-i szavazás előtt még várhatóak-e további országok, akik csatlakoznak ahhoz a klubhoz, amelynek most már igen számos és igen elit országok is a tagjai, amelyek nemmel fognak szavazni erre a dokumentumra. Akár bővíülhet még szerdáig ez a klub.

Az utolsó kérdésem pedig az, hogy jövőre milyen formában fog tovább folytatódni a V4-es országok és különböző országoknak az együttműködése. A V4 plusz különböző kereteit hallottuk, hogy sor kerül a V4 plusz-Izraelre is nem sokára. Milyen találkozók és milyen folyamatok várhatóak még ebben a kérdéskörben? Azt gondolom, hogy számunkra a visegrádi együttműködés és annak további erősítése kifele is, a jövő

szempontjából is meghatározó és fontos. Ennek van egy másik kérdése, amiről már Menczer államtitkár úrral egyszer beszéltünk a parlamentben azonnali kérdés formájában, hogy itt a V4-országok közti infrastrukturális fejlesztések - a gyorsvasút, gyorsutak hálózata - milyen mértékben tudnak majd a jövő évben is előrelépni, illetve a tervezésben, megvalósításban hogyan tudunk továbblépni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ez a kis csokor lett volna, miniszter úr, amit gondoltunk mára. Még egy apróságra szeretném föl hívni a parlamenti diplomácia szempontjából a minisztérium figyelmét, nevezetesen, hogy 2021-ben az Európa Tanács elnöki teendőit fogjuk ellátni, és indokolt lenne egy kicsit az Európa tanácsi tevékenységünknek a kiemelt figyelemmel való övezése. Mi egyébként itt az elmúlt években kaptunk támogatást e tekintetben, jelentős támogatást a minisztériumtól, amiért köszönet jár, ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy talán egy kis erősítés, tekintettel az ET-elnökségre, ezen a területen indokolt lehet.

Amennyiben nincs több kérdés... Varga Szimeon képviselő úr nagyon néz... *(Varga Szimeon: Nem.)* A magyar-bolgár barátság napjára, azt gondolom, nem szükséges külön föl hívunk a figyelmet, az is egy friss eredmény, szeretnénk ezt is értékelni. Varga Szimeon képviselő úr egyébként a szószerzői közösségnek a megbízásából is részt vesz a Külügyi bizottság munkájában.

Miniszter úr, megadom a szót.

Szijjártó Péter válasza

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a megtisztelő odafigyelést és a kérdéseket. Ha megengedik, akkor a képviselő hölgyek és urak sorrendjében, ahogy a kérdéseket feltették, próbálnék válaszokat adni.

Először is elnök úr kérdése kapcsán az energiadiverzifikációról engedjenek meg néhány mondatot. Nagyon fontos az életben általában is és az ilyen kérdésekben főleg, hogy ne engedjük, hogy hülyének nézzenek minket. Ami jelenleg az európai energiapolitikában zajlik, az a közép-európai térség komplett hülyének nézése, de legalábbis ennek kísérlete. Az energiadiverzifikációnak két formája van, a források és az útvonalak diverzifikálása. Mindkettő az energiabiztonsághoz járul hozzá. Mit látunk, most mi zajlik Nyugat-Európában? Nyugat-Európa legnagyobb energiavállalatai a Gazprommal közösen az elmúlt évtizedek legnagyobb európai energetikai beruházásának keretében egy Ukrajnát elkerülő, Oroszországból Nyugat-Európába vezető gázvezeték építenek Nyugat-Európa energiaellátásának biztonsága növelése érdekében. Tehát a legnagyobb nyugat-európai vállalatok és a nyugat-európaiak által az ördög megtestesítőjének kikiáltott Gazprom közösen Ukrajnát elkerülő, Oroszországból Nyugat-Európába vezető, sok tízmilliárd köbméteres évenkénti kapacitással rendelkező, új gázvezeték építenek. Miközben mit hallunk? Hogy soha ilyen rossz a kapcsolat az oroszokkal nem volt, nem múlik el úgy európai uniós vagy NATO-ülés bármilyen formációban, hogy az idő 50 százalékát legalább ne az oroszok kritizálásával töltenék, és ezek után a felszín alatt eurómilliárdos üzletek kötődnek, és az orosz energiapolitikát erősítő nyugat-európai döntések születnek. Csak hogy pontosan tudjuk, hogy miről szól a történet.

Amíg a Déli Áramlatot azzal az ideológiával ölte meg az Európai Bizottság, hogy az politikai projekt, hogy az nem térül meg üzletileg, és hogy elkerüli Ukrajnát, ha megnézzük, hogy ettől az Északi Áramlat 2 beruházás miben különbözik, akkor azt látjuk, hogy a különbség abban áll, hogy a Déli Áramlatot a Gazprommal közösen kis közép- és délkelet-európai energiavállalatok építették volna, az Északi Áramlat 2-t a Gazprommal együtt meg nyugat-európai, a legnagyobb és legerősebb nyugat-európai

energiavállalatok fogják építeni, vagy éppen építik, vagy fogják használni, vagy már készítik elő a használatot. Ez a különbség. Ez a különbség, semmi más. Tehát a kettős mércének ez egy olyan felháborító megnyilvánulása, amely után, azt gondolom, hogy mi jogosan kérjük ki magunknak azt, hogy minket hülyének ne nézzenek.

Közben mi történik Magyarországon? Az történik, hogy miközben megépítettük a közös gázvezeték-interkonnektorunkat a szlovákokkal, addig a Gazprom a német-cseh és a cseh-szlovák interkonnektorok kapacitását 2039-ig lekötötte. Le akarták kötni a mienket is, de a magyar szabályozó hatóság ennek ellenállt. S ezek után minket kiáltanak ki az oroszok kémeinek. Hogy micsoda inkorrekttség van a nemzetközi közéletben Oroszország megítélésével kapcsolatban, azt a mi energiabiztonság iránti törekvéseink és azok nyugati fogadtatása szerintem világosan leírja.

Magyarországnak két olyan lehetősége van, amely a gázforrások diverzifikálására adna esélyt: egy LNG-terminál építése Horvátországban és a Romániához tartozó fekete-tengeri gázmezők kiaknázása. Az LNG-terminál vonatkozásában Horvátországban a dolog úgy áll, hogy még mindig nem történt fizikailag semmi, másrészt pedig a kapacitáslekötési eljárások keretében világossá vált, hogy a leendő ár körülbelül 20 százalékkal drágább, mint a jelenleg Magyarország számára elérhető gázár. Jogosan merül föl a kérdés, hogy vajon észszerű döntés lenne-e 20 százalékkal többet költeni a gázra, mint jelenleg? Ráadásul, akik azzal érvelnek, hogy azért lenne fontos egy 20 százalékkal drágább gázforrás bekötése a magyar gázellátásba, mert az majd lenyomná a jelenleg használt gáz árát, ez egy közgazdasági nonszensz, mert ha a jelenlegi eladó azt látja, hogy Magyarország 20 százalékkal drágábban is hajlandó gázt venni, akkor a jelenlegi gáz ára nem csökkenne, mert miért csökkenne, ha az eladó azt látja, hogy mi többet is vagyunk hajlandók fizetni valamilyen oknál fogva. Tehát ha mi belemennénk a jelenlegi árak mellett a horvátországi LNG vonatkozásában bármilyen jogilag kötelező lekötésbe, az semmi mást nem jelentene, mint a Magyarország számára jelenleg is szállítandó gáz árának növelését.

Tehát én azt gondolom, hogy ha valakinek még mindig nem elég világos az, hogy ott az egy versenyképtelen ár, akkor azt hiszem, az mindenkit meggyőzhet, hogy a kapacitáslekötési eljárásokon a magyarokon meg a horvátokon kívül senki nem indult. Senki nem indult. 2,6 milliárd köbméteres kapacitású LNG-terminálról beszélünk. A horvát piac jelenleg 0,4 milliárd köbméter lekötését tudja vállalni. Közben aláírtak egy tízéves szerződést a Gazprommal évi egymilliárd köbméter beszállításáról. Ha nekik nem éri meg a saját LNG-kikötőjükből venni, hanem inkább aláírnak egy tízéves szerződést az oroszokkal évi egymilliárd köbméter szállításáról, akkor miről beszélünk?

Románia vonatkozásában, mármint a földközi-tengeri gázmezők vonatkozásában azt tudom önnek mondani, hogy ha valaki, akkor mi, azt gondolom, megértjük azt, hogy a románok olyan törvényt akartak alkotni, amely törvény biztosítja, hogy a romániai gázmezők a román energiabiztonság kérdését fogják szolgálni, hiszen emlékszünk arra, amikor két, Magyarországtól különböző ország egymás közötti megállapodásán múlt Magyarország gázellátása. Nyilván azt a helyzetet már reparáltuk, nyilvánvalóan a románok sem akarnak ebbe a cipőbe belelépni, amiből mi már sikeresen kiléptünk.

Ugyanakkor azt is látni kell, hogy az offshore gázmező, a Neptun nevű offshore gázmező kitermelésének a joga egy amerikai és egy osztrák vállalat által alkotott konzorcium kezében van. Tehát az a nyugati szövetségeseink döntésén múlik, hogy onnan gázt fognak-e kitermelni, és ha igen, mikor.

Csak, amikor idejönnek a nyugati barátaink, és azt mondják, hogy ne az oroszoktól vegyünk gázt, akkor az a kérdés, hogy és akkor aztán kitől, hogyan és min keresztül, mert még egyszer mondom, a romániai offshore gázmezőkből kitermelendő gáz kitermelésének a kérdése kizárólag a nyugati szövetségeseinken múlik. Ha az

amerikaiak és az osztrákok úgy döntenek, hogy kitermelik onnan a gázt, akkor tudjuk érvényesíteni a lekötött kapacitásainkat a magyar-román interkonnektoron, ha úgy döntenek, hogy nem termelik ki a gázt, akkor pedig ott állunk megint, hogy maradt ugyanaz a gázforrás, mint eddig. És azért egy dolgot ne felejtünk el: az oroszok gázszállításai az elmúlt években folyamatosan rekordokat döntöttek Nyugat-Európában. Folyamatosan rekordokat döntöttek Nyugat-Európában. Tehát miközben arról beszélnek nekünk a barátaink, hogy ugyan leszünk már kedvesek diverzifikálni a gázforrásainkat, minden évben rekordmennyiségű gázt vesznek az oroszoktól. Tehát a képmutatásnak, a kettős mértéknek és a politikai korrektségnek az elképesztő tombolása zajlik az energiadiverzifikáció jelszava alatt.

S még egy dolgot ne felejtünk el: 2013 óta az egy európai uniós kötelezettség, hogy minden európai uniós tagállamok közötti gáz-interkonnektoron kétirányú forgalmazásnak kell hogy meglegyen a lehetősége. Sem a románok, sem a horvátok ezeknek a kötelezettségeiknek nem feleltek meg. Persze most már zajlanak beruházások, mi ezt nagyra értékeljük, csak most 2018 van.

Ami az Európai Unió bővítését illeti. Tisztelt Elnök Úr! Én azt gondolom, hogy ez megint egy olyan terület, ahol az Európai Bizottság az elmúlt 4,5 esztendőben botrányosan gyenge teljesítményt nyújtott. Ugyanis az Európai Bizottság ebbéli tevékenységének a rezüméje az a jelentés, amit az európai külügyminiszterek tanácsa elé hoztak, és ahol azt írták, hogy 2025-ben talán, 2025-ben az első nyugat-balkáni országok majd csatlakozhatnak. Most 2025-ig van 2500 nap. Jogosan merül fel a kérdés, hogy: és az aztán mire kell? Vagy mit nem tudunk a nyugat-balkáni barátainkról, amit most 2500 nap alatt kívánunk még pluszban megtudni? Vagy mik azok a folyamatok, amiknek a végrehajtásához 2500 napra lenne szükség? Tehát a jövő esztendő lesz az első olyan év az Európai Unió történelmében, amikor az Európai Unió tagországainak a száma csökkenni fog. Ez is az Európai Bizottság kiváló teljesítményének az egyik eredménye, és a kiválót nehogy valaki félreértse, tehát idézőjelben mondtam. Mi azt gondoljuk, hogy ez egy káros folyamat, és az Európai Unió tagországainak a létszámát nem csökkenteni, hanem növelni kell, és mi, akik itt élünk a Nyugat-Balkán szomszédságában pontosan és kiválóan tudjuk saját tapasztalataink alapján, hogy milyen óriási különbség van azon két helyzet között, amikor stabilitás van a Nyugat-Balkánon, meg amikor nincs. És az is világosan látszik, hogy a Nyugat-Balkánon továbbra is történelmi léptékű feszültségek vannak. Ezeket pedig csak úgy lehet szerintünk meghaladni, ha egy egészen új helyzetet állítunk elő, amely az európai és az euroatlanti integrációval érhető el szerintünk.

Szerintünk Montenegró NATO-tagsága egy sikertörténet, szeretnénk, ha minél előbb az Európai Unió tagja is lenne. Szeretnénk, ha a szerbek integrációs folyamatát felgyorsítanánk, és végre, ha macedón barátaink is túl lesznek a jövő év elejére a görögökkel kapcsolatos névvitán, akkor az ő euroatlanti integrációs folyamatukat is gyakorlatilag azonnal a végső fázisba lehet léptetni.

Ami a nemzetpolitikai kérdéseit illeti a tisztelt elnök úrnak, ott a következőt tudom mondani. Ebben a bizottságban is elmondtam már az elmúlt 4 esztendő meghallgatásai során, hogy itt van egy fontos stratégiai döntés, amely kapcsán vita volt, én vállaltam a döntés felelősségét, és azt is tudom pontosan, hogy vannak, akik ezzel mind a mai napig nem értenek egyet. A szomszédos országaink kapcsán azt a stratégiai döntést kellett meghoznunk, hogy a kétségtelenül meglévő konfliktusaink feloldását az élet minden más területén történő együttműködés alapfeltételeinek tekintjük-e, vagy rögzítve a vitás kérdéseket, úgy döntünk, hogy az élet más területein kötött megállapodásokat, mintegy bizalmialap-építő intézkedésnek tekintjük, és az élet más területein megkötött megállapodások jelentette bizalmi alapra ráállva próbáljuk megoldani a nehéz kérdéseket. Én az utóbbi stratégiát választottam, pontosan tudom,

hogy ennek vannak ellenzői. De én azt gondolom, hogy ennek a stratégiának igenis vannak eredményei. Mert például Erdély vonatkozásában is azt tudom önöknek mondani, hogy a román politikai vezetéssel fenntartott, mondjuk úgy, hogy kiegyensúlyozott viszony azért csak elvezetett oda, hogy a Marosvásárhelyi Katolikus Líceum megkezdte a működését, hogy a tankönyvekről szóló törvény úgy jött létre, ahogy azt az RMDSZ kérte, hogy a tanügyi kérdésekben még a miniszternek is távoznia kellett, miután Magyarországra hátrányos döntések születtek. A Felvidéken a kisiskoláknak a finanszírozási kérdését csak megoldották, a Felvidéken a vasútállomásokra csak elkezdték kihelyezni a magyar nyelvű táblákat, polgári peres eljárásokban a magyar nyelvet lehet használni. Most, ha önök felteszik azt a kérdést, hogy ez kellőképpen gyors előrehaladás-e, nyilván az a válasz, hogy azért ennél mi sokkal gyorsabban szeretnénk meg a saját akaratunk meg a saját ízlésünk meg a határon túli magyarokért viselt felelősségünk alapján ennél sokkal gyorsabb haladást szeretnénk elérni. De ha úgy tesszük fel a kérdést, hogy 2014-hez képest van-e jelentős előrelépés, akkor itt a válasz az, hogy igen. Hogy vannak olyan előrelépések, amelyekre 2014-ben még nem számítottunk. Igenis 2014-hez képest 2018-ra egy csomó olyan ügyet meg tudtunk oldani, amelyekre korábban még nem is gondoltunk volna.

És ne felejtjük el, hogy mégis csak sikerült megkötni ezekkel az országokkal a megállapodásokat arról, hogy a határ menti gazdaságfejlesztési programokat elindítjuk. Itt egy adatot rosszul mondtam önöknek, amiért elnézést kérek, mert amikor azt mondtam, hogy összesen tízezer pályázatot támogattunk 38 milliárd forintért, az csak a vajdasági adat volt, ezért elnézésüket kérem. A végső szám úgy néz ki, hogy az összes szomszédos országban 36 716 pályázatot támogattunk, 60,2 milliárd forintnyi támogatást adtunk ki, és ez 107,3 milliárd forintnyi beruházást indukált. Ezekről is meg kellett állapodnunk, ezeket sem lehetett volna úgy végrehajtani, ha nem tudtunk volna megállapodni az adott országok vezetőivel. Tehát én azt gondolom, hogy ez egy stratégiai helyes döntés volt.

Ami a kifejezetten a kárpátaljai helyzetet érinti, ott lesz egy választás, legalábbis úgy áll a dolog, hogy lesz egy választás papírforma szerint. Hogy ott csak az ukránok fognak-e dönteni, vagy érzik-e majd úgy a világpolitika más szereplői, hogy ők maguk is szeretnék hozzátenni a maguk meglátását az ukrán választópolgárok döntéséhez, ez ügyben azért ne legyenek kételyeink, meg naivak se legyünk. Tehát, hogy ott mi lesz a kimenete ennek a választásnak, ezt szerintem ma senki nem tudja megjósolni. Egy dolog biztos, mindenképpen új helyzet lesz, ha nyer a jelenlegi elnök, ha nem nyer a jelenlegi elnök. Mert egy választás utáni helyzet mindig új helyzet a választás előttihez képest, függetlenül attól, hogy a győztes éppen már abban a székben ült-e vagy sem. De azt tudom mondani tisztelt elnök úr kérdésére, hogy én magam a választásig semmilyen előrelépésre az Ukrajnában élő, Kárpátalján élő magyar nemzeti közösség jogainak tekintetében sajnos nem tudok számítani.

Az Egyesült Államok vonatkozásában, ha megengedik, szeretném önöknek elmondani - keveset beszéltünk róla, bár én próbálok, de ezzel mindig kevesebb izgalmat váltok ki -, hogy az Egyesült Államok mára az Európai Unión kívüli első számú exportpiacává vált a magyar gazdaságnak. Az Európai Unión kívüli országok sorában a második legfontosabb kereskedelmi partnerünk, Németország után a legnagyobb befektető Magyarországon, és 1700 amerikai vállalat Magyarországon több mint 100 ezer magyar embernek ad munkát. Ezt szeretném leszögezni itt.

Sőt, ha már visszatérhetünk az Oroszországgal kapcsolatos kérdésre, azért legyünk büszkék arra - bár Gyöngyösi frakcióvezető úr elmondta, a bolha és elefánt hasonlat hangozott el -, hogy azért mi egy nagyon komoly orosz-amerikai gazdasági együttműködésnek tudtunk platformot adni itt a nagy világ gazdasági turbulenciák közepette, amikor a Roszatom és GE megállapodott abban, hogy a GE nagyon komoly

szerepet fog játszani a második Paksi Atomerőmű turbináinak szállításában. Tehát, ami itt zajlik a nemzetközi szintén, az elképesztő verbális harc, addig az egyik legnagyobb amerikai és az egyik legnagyobb orosz vállalat éppen arról állapodott meg egy nagyon komoly és nagyon tekintélyes összeget jelentő szerződés értelmében, hogy ők majd közösen építenek atomerőművet, mármint hogy nagy amerikai szerepvállalással építenek az oroszok atomerőművet Magyarországon. És még emlékezzünk arra, hogy az előző amerikai kormány az orosz-magyar kormányközi szerződést követően miket mondott erről az atomerőmű-építési szerződésről 2014-ben, ha jól emlékszem. Hát miket mondtak róla? Most ott tartunk, hogy az egyik legnagyobb amerikai vállalat éppen az egyik legjelentősebb beszállítója lesz ennek a projektnek.

Szóval olvasom néhány nagy tekintélyű és kiváló elődöm írásait, akik az ilyen kérdéseket mindig úgy közelítik meg, hogy ha mi A országban valamit teszünk, ahhoz mit szól B ország. Hát, ez a vesztesek tipikus logikája. Mert mit érdekel az minket? Mert B országot sem érdekli az, hogy mi mit gondolunk arról, hogy ő mit csinál A országgal. Tehát szerintem ki kéne már lépni abból, hogy mit gondolnak az amerikaiak arról, hogy mi ezt csináljuk, mit gondolnak az oroszok arról, hogy mi azt csináljuk. Ők mikor kérdeznek meg minket arról, hogy mi mit gondolunk mi például arról, hogy ők Kínával mit csinálnak? Soha. Tehát a nemzeti érdeknél nem lehet fontosabb a külpolitikában, én ezt gondolom, és ezt próbálom is tartani az elkövetkezendő időszakban is. Beltéren szülessenek a döntések a magyar külpolitika vonatkozásában, ne máshol, ez továbbra is nagyon fontos célkitűzés.

Visszatérve az Egyesült Államokra. 2011 óta nem volt miniszteri találkozó Magyarország és az Egyesült Államok vonatkozásában, idén már volt kettő. Május végén Mike Pompeo külügyminiszter úrnál jártam, néhány héttel ezelőtt itt járt Rick Perry energiaügyi miniszter. Most a DCA vonatkozásában, a védelmi együttműködési megállapodás vonatkozásában a következőképpen állunk. Gyakorlatilag két kulcskérdésre sikerült leegyszerűsíteni a tárgyalásokat. Az egyik a jogi fennhatóságnak a kérdése, joghatóságnak a kérdése, magyarul, hogyha egy Magyarországon tartózkodó amerikai katona bűncselekményt követ el, akkor az milyen esetben eshet magyar vagy amerikai joghatóság alá. Ugye itt előjön a szolgálat közben elkövetett bűncselekmény esete a nem szolgálat közben elkövetett potenciális bűncselekmény esetével. Azt gondolom, ezt nagyjából sikerült kitisztázni. De van itt még egy kérdés, ami szintén stratégiai és kulcsfontosságú kérdés, ez Magyarország területének használata harmadik országokkal szembeni háborús, harci cselekmények esetében. Itt a magyar Alaptörvény nagyon világosan fogalmaz, és mi a magyar Alaptörvény rendelkezéseit nem hagyhatjuk figyelmen kívül egy kétoldalú megállapodás megkötésekor, úgyhogy itt még várnak ránk hosszú tárgyalások.

Február legelején, azt hiszem, talán 4-e és 8-a között fogunk erről egy újabb személyes tárgyalási fordulót bonyolítani Washingtonban. Hasonlóan hozzánk, az Egyesült Államok esetében is a külügyminisztérium a fő tárgyaló, úgyhogy Wess Mitchell államtitkár úrral ebben a február eleji időpontban állapodtunk meg, amikor megpróbáljuk az összes nyitott kérdést majd még tisztázni. Tehát az Egyesült Államokkal a lehető legszorosabb szövetségesi együttműködésre törekszünk. Én nem tudom, hogy van-e még olyan ország, amely annyira pozitívan nyilatkozik amerikai külpolitikai intézkedésekről, mint mi, és szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy amióta Donald Trump az Egyesült Államok elnöke, egy mesterséges hisztériakeltés zajlik Európában és a világban is az amerikai adminisztráció ellen, amiben mi soha nem vettünk részt, és erre az amerikai barátaink figyelmét többször fel szoktam hívni, hogy értjük mi a mindenfajta figyelemfelhívásokat, de a helyzet az, hogy az amerikai külpolitikai intézkedések vonatkozásában mi voltunk azok, akik mindig is a

kiegyensúlyozott és korrekt álláspont betartására hívtuk fel a nemzetközi szervezetek figyelmét. Mert amikor a jelenlegi amerikai elnök megválasztását követően az Európai Unió főképviselője válság-külgügyminiszteri értekezletet hívott össze, nem pontosan értettük, hogy mire, akkor nem mentem el. Amikor az Egyesült Államok külpolitikai döntéseit az Európai Unió el akarta ítélni, mi voltunk azok, akik szoltunk már az elején, hogy ne próbálják meg, mert mi biztosan nem fogunk vele egyetérteni, és azt gondoljuk, hogy egy harmadik ország külpolitikai intézkedését pont úgy nem kell kommentálni, mint ahogy én sem igazán tolerálom, amikor a mieinket kommentálgatják olyanok, akik nem pontosan értik a helyzetet. Úgyhogy a jövőben is mi a lehető legkorrektebben és a legkiegyensúlyozottabban fogunk hozzáállni az Egyesült Államokkal való kapcsolatrendszerhez, ebben partnerünk egyébként a Budapestre akkreditált nagykövetség is.

Én mind a két alkalommal ott voltam, amikor a miniszterelnök úr telefonon beszélt az Egyesült Államok elnökével, azokon a megbeszéléseken egyetlenegy vitás kérdés sem merült fel, mint ahogyan az is - ha már itt a független tájékoztatásról volt kedves képviselő úr kérdezni - furcsa volt, amikor a State Departmentben történt megbeszélésemen a 40 percből egy téma körülbelül 16 másodpercet uralt el, és az arról kiadott közlemény háromnegyedében az szerepelt. Tehát, hogy is mondjam, nem ma kezdte egyikőjük sem ezt a szakmát, ezen aztán nagyon meglepődni nem kell.

Az új képviseletek megnyitása vonatkozásában szeretném jelezni az elnök úrnak, hogy nagy rallyban vagyunk, az elmúlt héten három képviseletet nyitottunk meg Manchesterben, Edinburghban, illetve Nicosiában, nyitottunk új képviseleteket az Egyesült Államokban, nyitunk Ázsiában, nyitunk Innsbruckban, ugyanis az a célom, hogy a külföldön élő magyar állampolgárok hasonló gyorsaságú és minőségű szolgáltatást kapjanak, mint a Magyarországon élők. Ez nem egyszerű, mert nyilván másfajta technikai körülményeket kell biztosítani, meg messzebb is történik a szolgáltatás, tehát vannak fizikai törvényszerűségek, amiket még oly határozott külpolitikai intézkedésekkel sem lehet keréskülhágni. De a jövőben is jelentős számú új képviselet nyitására kerül sor. Ha jól emlékszem, 2014 óta most már 20-nál járunk az új képviseletnyitások vonatkozásában.

Ami pedig az Európa tanácsi elnökségünket illeti: már megszületett a döntés, elnök úr, szeretném önt tájékoztatni arról, hogy az elnökség idejére, valamint az elnökségre való 2020-as felkészülés idejére újabb diplomatahelyek kerültek létesítésre az ET-képviseletünkön, tehát természetesen ebben az ügyben az erőforrásainkat megnöveltük, és kérem is az önök támogatását ebben a kérdésben.

Gyöngyösi frakcióvezető kérdésére a következőket szeretném mondani. Én emlékszem rá, amikor 2010-ben kormányra kerültünk, sokan megmosolyogtak minket, amikor arról beszéltünk, hogy tíz év alatt majd egymillió új munkahelyet fogunk teremteni. 8 év alatt 800 ezer új munkahely jött létre, és a 2010-es és 2017-es összehasonlításról van egy adatom: a nettó keresetek reálértéke a családi adókedvezménnyel együtt 36,3 százalékkal emelkedett, azt gondolom, hogy ez a magyar emberek közös teljesítményének egy nagyon komoly dicsérete.

A beruházások vonatkozásában én azt tudom önnek mondani, elnök úr, frakcióvezető úr, bocsánat, hogy a magyar gazdaság nyilvánvalóan egy dimenzióváltás állapotában van, amikor az ön által is említett összeszerelésről a fókusz áttevődik a magas hozzáadott értékre. Csak az elmúlt héten 300 új K+F munkahely létrehozásának a támogatásáról döntött a kormány, és látván a december 12-ével záruló adatsoromat, soha ennyi kutatás-fejlesztésre alapuló, és soha ennyi technológiaintenzív beruházáshoz nem adtunk még támogatást, mint a 2018-as esztendőben.

Át is alakítottuk tavaly egyébként a beruházásösztönző rendszerünket, addig kizárólag olyan kategória volt a beruházásösztönzési rendszerünkben, amelyben a

létrehozott munkahelyek száma alapján kalkuláltuk ki a költségvetési támogatást. Ezt kiegészítettük két újjal, egyrészt a technológiaintenzív beruházások támogatásával, ahol a foglalkoztatási létszám megtartása mellett - tehát nem kell új munkahelyeket létrehozni - a technológiai fejlesztéseket, új eljárásokat, új műszaki megoldásokat behozó vállalatokat támogatjuk, illetve a kutatás-fejlesztés vonatkozásában sikerült megállapodnunk az Európai Bizottsággal abban, hogy Budapesten is tudunk adni 25 százalékgig támogatást.

Abban önnek igaza van, hogy az autóipari beruházások érkeznek legnagyobb számban Magyarországra, de azért azt látni kell, hogy ezek a beérkező autóipari beruházások is hozzáadott értékükben egyre magasabb szintet képviselnek. Tehát az, hogy a Bosch mérnöki központja idejön, hogy a Continental mérnöki központja idejön, hogy a Jaguar fejlesztési központot hoz Magyarországra, ezek azért nem a klasszikus mechanikus összeszerelési munkánkat jelentik már, amelyek szintén jelen vannak egyébként, de azzal, hogy a Ford az európai szolgáltató központját is idehozta, gyakorlatilag ma már mind a három szegmense az autóiparnak le van fedve Magyarországon, a termelés, a fejlesztés és a szolgáltatás is, és én azon leszek, azon leszünk, tisztelt frakcióvezető úr, hogy ezt tovább tereljük abba az irányba, hogy a magasabb hozzáadott értékű tevékenységek egyre nagyobb hangsúlyt kapjanak.

De például a BMW is már olyan gyártósort fog hozni a jelenlegi szándékai szerint az új debreceni gyárába, ahol mind az elektromos, mind a hagyományos meghajtású autók gyártására lehetőség nyílik, és azt azért pontosan tudjuk, hogy ma az autóiparban, ha valaki versenyképes akar lenni, iszonyatos mennyiségű beruházást kell végrehajtani a kutatás-fejlesztés terén, mert akár az elektromobilitás, akár az önmagukat vezető autók vonatkozásában óriási verseny van a vállalatok között, és szerintem jó, ha ennek Magyarország részese, mert ez majd szépen a hozzáadott értéket meg a technológiai színvonalat növelni fogja a jövőben is.

Ugyanez vonatkozik a szolgáltató központokra, amelyet csak azért hozok ide, mert az autóipari beruházások után a szolgáltató központok ágazata a második a behozott beruházások vonatkozásában, ahol 6-8 éve még a legegyszerűbb szolgáltatásokat - mondjuk, telefonos ügyelet - hozták ide a vállalatok, ma pedig már gyakorlatilag a HR-tevékenységtől kezdve az ügyfélszolgálaton át a vállalatok legbonyolultabb pénzügyi szolgáltatási rendszerei, matematikai modellezési központok kerülnek Magyarországra. A BlackRock mint a világ legnagyobb pénzügyi alapkezelő cége, amely által kezelt alapok pénzügyi értékénél kizárólag az Egyesült Államok és Kína GDP-je nagyobb, a globális fejlesztési központját hozta ide Magyarországra tavaly év elején.

Tehát azt gondolom, hogy azt azért érdemes látni vagy elismerni, illetve elismerni nem, de látni, hogy a hozzáadott érték és a technológiai színvonal vonatkozásában beérkező beruházások egyre magasabb színvonalat képviselnek, ami abból is látszik, hogy egy év alatt 20 százalékkal nőtt azon beruházások során adott fizetések mértéke, amelyekhez mi a beruházásösztönzési rendszeren keresztül készpénztámogatást biztosítottunk.

Még egy dolgot szeretnék itt mondani: azért azt se hagyjuk figyelmen kívül, hogy a tavalyi esztendő volt az első, amikor többen jöttek vissza Magyarországra, mint amennyien elmentek munkavállalási céllal. Nagyon sikeresek a rendezvényeink, és ezekről szívesen adok is részletesebb tájékoztatást a frakcióvezető úrnak, ha erre van igény. Azokon a külképviseleteinken, amelyek ott helyezkednek el, ahol nagyon sok a magyar ember, rendszeresen tartunk úgynevezett job fair-eket, tehát állásbörzét magyarországi vállalatokkal együttműködve. Tehát, amikor a BlackRock eldöntötte, hogy Magyarországra jön, Londonban csináltunk gyorsan egy állásbörzét, egy óra alatt száznál valamivel több ott dolgozó magyar adott be állásinterjúra vonatkozó kérelmet

a BlackRock budapesti központjába. Nyilván, ahogy egyre erőteljesebb brandek jönnek Magyarországra, ahogy az általuk kínált munkahelyek megbecsültsége, technológiai színvonala, fizetése egyre magasabb, úgy fordul meg ez a folyamat az országot elhagyók, illetve a visszatérők vonatkozásában. Ezért dolgozni kell, és tesszük is a dolgunkat. Ami az Ausztriában meghozott családi támogatásokra vonatkozó döntést illeti, ott teljes mértékben egyetértünk, szerintem itt semmilyen vita nincsen közöttünk. Az nemcsak a kétoldalú kötelezettségeket sérti, hanem az európai szabályokat is. Ugyanis a helyzet az, hogy akkor lenne jogos a családtámogatások csökkentése a nem osztrák állampolgárságú munkavállalók esetében, ha nem osztrák állampolgárságú munkavállalók más típusú adó- és járulékfizetési kötelezettségnek tennének eleget. A helyzet az, hogy az osztrák állampolgárságú és nem osztrák állampolgárságú munkavállalók is pontosan ugyanannak a járulékfizetési és adófizetési kötelezettségnek tesznek eleget. Ebből aztán az fakadt, hogy a számukra nyújtott osztrák központi költségvetésből származó támogatások sem lehetnének különbözők. Nekünk ez a határozott álláspontunk. Itt én azt gondolom, hogy az Európai Bizottságnak kutyakötelessége lenne ebben az ügyben a lehető leggyorsabban végigvinni a vonatkozó eljárásokat, és eltiltani Ausztriát az európai szerződéseket vagy szabályokat sértő magatartástól. Minden egyes alkalommal ezt a kérdést felvetjük, nemcsak az osztrákoknak kétoldalú alapon, hanem a vonatkozó témájú nemzetközi szervezeti megbeszéléseken is.

Na, most az Egyesült Államok Ukrajnával kapcsolatos álláspontja, itt egy kitekintést hadd adjak önnek. Nemcsak az amerikaiak, hanem minden egyes nyugati szövetségesünk úgy kezdi, hogy nektek tökéletesen igazatok van. Azt ma senki nem vitatja, én persze akkor meg szoktam kérdezni, hogy ez miért a mi titkunk, ők ezt miért nem mondják nyilvánosan is, de - hogy is mondjam - megint csak ne legyünk naivak. Viszont, amint azt elmondják, hogy nekünk ebben tökéletesen igazunk van, a második tagmondat: na de, ne csináljátok ezt, mert az oroszok! Tehát bejön az a látásmód, hogy a 150 ezer kárpátaljai magyar nekünk egy ügy, így mindenki más erre a kérdésre úgy tekint, Ukrajnára, mint egy Oroszországgal szembeni geopolitikai kérdés. Megint csak ne legyenek naiv illúzióink, senki nem fogja feladni ezt a geopolitikai látásmódot a mi 150 ezer magyarunk kedvéért. Ezért mi a feladat? Megint csak Gyöngyösi képviselő úr szavait segítségül hívva: ugyanolyan mereven kell ragaszkodni az álláspontunkhoz, mint ahogy a többiek próbálnak ezzel szembe menni.

Mert még egyszer mondom: belátást senkitől se várjunk! Minden egyes megnyilatkozás így kezdődik: nektek igazatok van, de akkor se a NATO-ban csináljátok. És akkor én meg megkérdem, hogy: és akkor hol? Ugyanis, képviselő úr, azt nem szabad elfelejteni, hogy öt nappal azelőtt lépett hatályba az Európai Unió-Ukrajna társulási megállapodás, mielőtt az ukránok átnyomták az oktatási törvény módosítását. És ki volt a legharcosabb követelője annak, hogy lépjen már életbe az a megállapodás? Mi. És melyik volt az az ország, amely miatt nem léphetett életbe? A hollandok. És hallott bárki is olyat, hogy a hollandok az oroszok kémei lennének? Nem. Tehát, nekünk ebben a világban kell azért helytállni. És én értem az amerikaiakat, mert nekik ez egy Oroszország-kérdés. Nekik 150 ezer kárpátaljai magyar nem jelenik meg a horizonton. De mi meg nem az amerikaiak vagyunk, hanem a magyarok, és nem egy óceánnal odébb ülünk, hanem itt, és a mi nemzeti közösségünk van ott. Tehát, máshonnan nézik a világot, és ezért másképp is látják.

Ha önnek itt az a meglátása, hogy ebben nincs kompromisszum, már hogy nem lehet kompromisszumot elérni, mert két olyan halmazról beszélünk, aminek nincsen metszete, akkor önnek ebben igaza van. De szerintem itt mi ne adjuk fel ezt az álláspontunkat, mert ha a NATO-n belüli pozíciónkat nem használjuk, akkor nincsen más olyan pozíció, amit a siker reményével tudnánk felhasználni. Minden egyes

szövetségesünk azt mondta a mostani külügyminiszteri találkozó előtt, hogy engedjük meg a NATO-Ukrajna bizottsági ülést, mert ha megengedjük, akkor majd ott ők ki fogják fejezni a fenntartásaikat az ukránok kisebbségpolitikájával kapcsolatban. Nem mentünk bele, de abba belementünk, hogy az ukrán és az grúz külügyminiszter részvételével tartsunk egy ülést. Hát önök szerint hányan hozták fel ezt a kérdést? Na, szerintem eltalálta mindenki magában a választ: zéró.

Tehát azért lássuk be: ebben a küzdelemben matt. Az, hogy magunkra lennénk hagyva az nem teljesen igaz, mert két ország támogat minket: Görögország és Ciprus. Nem becsülném le, mert azért nem vagyunk egyedül, belátják. A ciprusi külügyminiszter múlt héten, pénteken is világossá tette nyilvánosan is, hogy ebben a kérdésben mi számíthatunk rájuk. Amikor leültünk a NATO-ban a NATO-nagykövetekkel, az első felszólaló a görög nagykövet volt, aki elmondta, hogy nekünk igazunk van, és az nem megy, hogy mi nem vagyunk szolidárisak belül, és egy kívülről jövőnek próbálunk kedvezni a belül lévővel kapcsolatban, és pontosan ezzel véget is ért a minket támogató felszólalások sora. Tehát én itt a kitartásra szavaznék, ha megengedik.

Erős nemzetállami politika kell a migráció vonatkozásában. Ebben önnek igaza van, és így is fogunk tenni a jövőben is. Itt megint úgy látom, frakcióvezető úr, hogy nincs nagyon lehetőség a kompromisszumra, mert ha ideteszem a globális migrációs kompaktot meg a kötelező kvótákat, ide meg a magyar álláspontot, nem látom, hogy hol lehetne kompromisszum. Egy ponton látok, szerintem jogos elvárást a mi részünkről a megértésre, ez pedig, hogy akkor hogyan definiáljuk a szolidaritást ebben a kérdésben. Azt semmiképpen se fogadjuk el szerintem, hogy a szolidaritást bárki úgy definiálja ebben a kérdésben, hogy az egyenlő az illegális bevándorlók befogadásával. Mi azt gondoljuk, hogy a szolidaritásnak sokfajta kifejezési lehetősége van, például az, ha valaki megvédi az európai kontinenst az illegális bevándorlóktól, és elkölt rá egymilliárd eurót néhány esztendő alatt, mint például mi. Tehát itt látok egy kompromisszumos lehetőséget, hogy a nyugatiak fogadják el, hogy ez is a szolidaritás egyik megnyilvánulása.

Megbízhatóságunk vonatkozásában pedig azt tudom mondani, hogy ahogy eddig sem, ezután sem fogunk diktátumokat elfogadni, és ahogy eddig sem, ezután sem fogjuk feladni a nemzeti elvek képviselését. És én nem pontosan értem, hogy azokban az ügyekben, amikben minket megbízhatatlannak minősítenek, ahhoz kinek mi köze van rajtunk kívül. Mi mikor kommentáltunk utoljára egy másik ország felsőoktatási törvényéről? Vagy mi mikor kommentáltunk bármilyen más döntést egy másik országban, hogyha annak éppen nem volt jogfosztó hatása a magyar nemzeti közösségre? Értem én, hogy vannak olyan országok, ahol azt gondolják, hogy tényleg meg tudják mondani még sok más országnak a magukén kívül, hogy ott hogy éljenek, sőt, volt olyan is, azt hittem leeseek a székről: egy másik ország külügyminisztere arra inspirált, hogy mondjak már valami rosszat az adott ország politikájáról, mert éppen nem volt egy pártban a miniszterelnökkel. Tehát ezeket én értem, csak - hogy is mondjam - van ez az angol kifejezés: well above our tailor. Mit foglalkozunk mi azzal? És én ezt visszautasítom, hogy más országokból azt gondolják, hogy nálunk jobban meg tudják ítélni például a magyar törvényeket. Majd megítélik a magyar választópolgárok. Legutóbb éppen 2018 áprilisában egy viszonylag egyértelmű döntéssel.

Balla Mihály alelnök úrnak azt tudom mondani, hogy egyetértek abban, hogy a globális migrációs kompakt nagyon gyorsan hivatkozási alap lett. A globális migrációs kompakra nyilvánvalóan vissza fognak mutatni a nemzetközi jogalkalmazás vonatkozásában, efelől ne legyen kétségünk, és pontosan ezért gondolom azt, hogy fontos volt az, hogy már az elfogadási folyamat során jeleztük, hogy mi abban nem veszünk részt, ezért aztán semmi módon nem tartjuk magunkra nézve kötelezőnek, ami

abban a dokumentumban le van írva. Például az, hogy mondjuk, kampányokat kelljen folytatnunk annak érdekében, hogy meggyőzzük a magyar embereket, hogy jó a bevándorlás. Vagy arra sem vagyunk hajlandók, hogy azért fizessünk a magyar választópolgárok pénzéből, hogy képzéseket tartsunk azoknak, akik el akarják hagyni az otthonaikat, és azzal sem értünk egyet, hogy megtiltja a globális migrációs kompakt azt, hogy a bevándorlók szociális ellátása során nyert adatokat átadják a bevándorlási hatóságoknak, ezt például megtiltja a globális migrációs kompakt. Tehát egészen elképesztő dolgok vannak benne, mint ahogy az is, még egyszer mondom, az is felháborító, hogy előírják nekünk, hogy ugyanazokat a szolgáltatásokat nyújtsuk egy illegális bevándorlónak, mint itt évtizedek óta tisztességesen adót fizető magyar polgároknak. Hát ez mégiscsak nonszensz dolog.

De ugye, látni kell azt, és itt szeretnék visszautalni Gyöngyösi frakcióvezető úr kérdésére, hogy mennyire vagyunk kompromisszumképesek vagy mennyire nem, én voltam az egyetlen külügyminiszter az egész világból, aki részt vettem a globális migrációs kompaktot előkészítő New York-i kormányközi tárgyalási fordulón. Az egyetlen! Senki más nem volt ott soha. Én voltam az egyetlen. Mi komolyan vettük ezt. Megfogalmaztuk a javaslatainkat, és én láttam, hogy ott hogy zajlott a dolog, képviselő urak és hölgyek! Úgy zajlott, hogy az afrikaiak, a latin-amerikaiak meg a kis szigetországok elővezették az érdekeiket határozottan, lehengető módon, magas szinten, világosan, majd ezt követően az Európai Unió rajtunk kívüli 27 tagországa képviselőjében egy osztrák beosztott diplomata ott ült, és felolvasott valamit egy papírról. És ezek után csodálkozunk, hogy ez egy olyan csomag, amiben az európai érdekek sehogy nem jelennek meg? Miközben pontosan tudjuk, hogy az ENSZ tagállamainak döntő többsége kibocsátó ország, az ENSZ tagállamainak döntő többsége abban érdekelt, hogy ezt a problémát mifelénk tolja. És nem volt európai érdekérvényesítés.

Ami a határ menti együttműködést illeti, tisztelt alelnök úr, szeretném önnek jelezni - mivel ugye önnek a választókerülete Felvidékkel határos -, hogy Magyarország és Szlovákia megállapodott arról, hogy hat új kisleptékű határátkelőhelyet nyit. Ezek között vannak az Ipoly-hidak is, amelyek majd az ön választókerületének közvetlen környékét fogják érinteni. Emellett pedig három nagy beruházás zajlik éppen, a Miskolcot Kassával összekötő autópálya magyarországi szakaszának építése, a rajkai határátkelőnek, tehát a Győr és Pozsony közötti szakasznak a teljes mértékű autópályává alakítása és az újabb Duna-híd építése Komáromnál. Tehát a határok átjárhatóságát, szabályos átjárhatóságát mi azért tartjuk fontosnak, mert Nyugat-Európában országok között a határok átlépési lehetősége 2,5-3 kilométerenként adott, Közép-Európában meg 40. Ez egy óriási versenyhátrány, főleg a határ mentén élőknek. Ezért tárgyalunk a románokkal arról, hogy a tíz jelenleg már megépített utat használjuk már ki.

Itt talán rátérnék Brenner képviselő úr kérésére. Jelenleg 55 határon átvezető út van Magyarország és Ausztria határán. Én leültem minden érintett polgármesterrel, összehívtam őket, leültünk Győrben, és megállapítottuk, hogy ebből olyan 39 és 42 között van azoknak a száma, ami elérhető egyáltalán, tehát amiről tárgyalni kell. Itt gyakorlatilag tíz esetben léptetett életbe korlátozást az osztrák fél. Négy korlátozást feloldanak, erről megállapodtunk, hat esetben osztrák oldali igény van a korlátozás fenntartására, ezekről tovább tárgyalunk, de emellett építünk hat új utat is Ausztria felé. Tehát a helyi polgármester kollegákkal én folyamatos kapcsolatban vagyok, folyamatosan tájékoztatom őket. Ha a képviselő úr részéről erre van igény, természetesen önt is szívesen tájékoztatjuk innentől kezdve folyamatosan a tárgyalások állásáról, különös tekintettel arra, hogy Sopron és környéke több átkelőponton érintett,

és ebből egy olyan neuralgikus, ami magyar szempontból is fontos használatú, még rajta van azon a 6-os listán, amit az osztrákok egyelőre nem akarnak elengedni.

De azt tudom önnek mondani, hogy jelenleg egy kormányközi megállapodás létrehozásáról tárgyalunk, Niessl tartományfőnök úrral és Strache alkancellár úrral is folyamatosan kapcsolatban vagyunk. Fogok adni önnek egy aktuális állást, még a mai napon küldünk önnek egy tájékoztatót, abban látni fogja, ha kérdés van, szívesen állunk rendelkezésre, természetesen.

Juhász Hajnalka képviselő asszony kérdésére: a humanitárius segítségnyújtás kapcsán csak annyit szeretnék kiemelni, hogy szerintem van egy nagyon veszélyes ideológiai helyzet a világban, ami pedig abból áll, hogy a keresztényellenességet mint egy, a diszkrimináció utolsó elfogadható formáját akarja fenntartani a nemzetközi közvélemény, ami szerintem felháborító. Mára világossá vált, hogy a kereszténység a világ legüldözöttebb vallása, ez nem kérdés. Látjuk, hogy a muzulmánok milyen elképesztő emócióval és határozottsággal állnak ki a testvéreik mellett, akik éppen bajba kerülnek. S akkor mindig az a kérdés merül fel bennem, hogy az miért van, hogy mi, keresztények valamifajta szégyent vagy visszafogottságot kell hogy érezzünk ebben a kérdésben, ugyanis amikor összeülünk európai uniós külügyminiszterek, és a Közel-Keletről beszélünk, akkor mindig én felhozom azt, hogy írjuk már bele abba a szövegbe, hogy a keresztény közösségeket meg kell védeni, aminek mindig az lesz a vége, hogy a vallási kisebbségek. De mi a keresztény közösségeket kezdeményeztük és nem a vallási kisebbségeket, és a kettő között van különbség.

Úgyhogy ez a döntés, amit meghoztunk, egyrészt nyilván a horizontális koordinációt sokkal hatékonyabbá teszi az egész kormányzatban, a Hungary Helps program kap egy újabb lökést, lendületet, mi pedig az eddigi határozottságnak megfelelő hőfokon fogjuk képviselni a keresztényvédelem fontosságát.

Abban pedig egyetérték a képviselő asszonnyal, hogy amióta az ukránok elfogadták az oktatási törvényüket, azóta a helyzet csak rosszabbodott, mert egy olyan kisebbségi nyelvhasználatról szóló törvényt nyomtak át - ugyan első olvasatban, de átnyomták - az ukrán parlamenten, amely például azt mondja, hogy kisebbségi nyelven színházi előadást csak úgy lehet tartani, ha biztosított a folyamatos ukrán szinkrontolmácsolás. Gondoljunk bele, Kárpátalján egy faluba, egy kultúrházba kimegy egy magyar színházi társulat előadást tartani, azt csak úgy lehet megtenni, ha közben digitálisan fölratozzák ukránul. Egy: kinek? Ez egy fontos kérdés. Kettő: minek? Három: hogyan? Az egész csak arra megy ki, hogy a nemzeti kisebbségek nyelvhasználatát ellehetetlenítsék. Vagy például az, hogy a nemzeti kisebbségi adó csak 20 százalékban sugározhat műsort kisebbségi nyelven. És akkor mi van a maradék 80 százalékban? A bajai városi tévé 80 százalékban zalaegerszegi híreket közvetít - az egész úgy, ahogy van, nonszensz.

Képviselő úrnak az Ausztriával kapcsolatos kérdésére már adtam választ.

Most a médiaszakértelmemet - köszönöm, hogy megtisztelt ezzel, valóban voltam szóvivő hat évig, még akár magamra is vehetném... Hallottam jobbikos megnyilatkozásokat, hogy jobb lett volna, ha így maradt volna, de egyelőre bízzuk a választópolgárokat hogy ez hogyan alakult. Nézze, én csak egy dolgot tudok önnek mondani: én nagyon ritkán nézek televíziós híradót, de ha nézek, akkor vagy Gyöngyösi képviselő urat vagy Sneider elnök urat vagy valamelyik jobbikos képviselőt mindig látom, hogy sajtótájékoztatót tart. Én mint médiafogyasztó tudom önnek mondani ezt a megfigyelésemet.

Csenger-Zalán Zsolt alelnök úrnak azt tudom mondani, hogy a keletinyítás- és a délinyítás-stratégia valóban szerintem helyes döntés volt. Mára a németek és az amerikaiak után a japán, a kínai, a koreai és indiai beruházók felzárkóztak az élmezőnybe Magyarország vonatkozásában. Ne felejtsük el, hogy ma már annak a régi

dogmának, hogy a tőke nyugatról áramlik keletre, hogy alacsony költségű munkaerőt keressen, annak vége, mármint a kizárólagosságának vége, és a keleti tőke egyre inkább megjelenik itt Európában újabb piaci lehetőségek és részesedés után kutatva. De azért ne felejtjük el, hogy például a kínai beruházások magyarországi növekedése nagyrészt annak is köszönhető, hogy a kínaiak megvesznek nagy amerikai meg német cégeket, amelyeknek a magyarországi leányvállalataik így kínaiakká válnak. Tehát, amikor megint csak az jön, hogy mi milyen szorosan működünk együtt a kínaiakkal, tényleg méltatlan a dolog, mert mi irigyeljük például a német-kínai vagy a német-amerikai, bocsánat, a német-kínai vagy a francia-kínai vagy az olasz-kínai gazdasági együttműködés mértékét, amit nyilván soha nem fogunk elérni. De az, hogy Közép-Európában mi exportálhatjuk a legtöbbet Kínába, és Közép-Európában hozzánk érkezik a legtöbb kínai beruházás, ez szerintem egy pozitív jelenség, mint ahogy az is, hogy a nagy japán, koreai, indiai, autóiparban érdekelt vállalatok a legújabb technológiai fejlesztéseik nyomán előálló folyamataikat nagyrészt idehozzák Magyarországra, tehát Magyarországon épül a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyára, az szerintem technológiai és termelési szempontból is egy nagy siker.

Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy a Niger folyó szabályozására vonatkozó megállapodást megkötöttük a nigériai kormánnyal, a vonatkozó kötöttsegélyhitel-program elindításáról szóló kormány-előterjesztést pedig januárban a kormány elé fogjuk terjeszteni 50 millió dollár értékben. S egyetértek azzal, hogy a vízgazdálkodási és öntözési technológiák a magyar gazdasági expanzió vezérhajói kell hogy legyenek, tekintettel arra, hogy ezek azok az ágazatok, ahol mi olyan technológiákat, olyan tudást, olyan know-how-t halmoztunk fel, amely más országok esetében talán nincsen meg vagy ilyen mértékben biztosan nincsen meg.

Bartos Mónika képviselő asszonynak köszönöm szépen a hozzászólását. Én magam 17. éve vagyok parlamenti képviselő, tehát én pontosan tudom, milyen az, amikor a kormányzatból kap segítséget az ember, meg amikor nem, és mivel voltam 8 évig ellenzékben is parlamenti képviselő, pontosan tudom, hogy milyen az, amikor ellenzékben nem kap az ember kormányzati támogatást. Ezért pontosan úgy, ahogy eddig, a magyar külügyi apparátusnál az az utasítás van érvényben, hogy ellenzéki és kormánypárti képviselőket pontosan ugyanúgy kell támogatni a külföldi tevékenységük végrehajtásában. Ha mást nem, legalább ezt az ellenzéki képviselőtársaink is rendkívül sokat igazolják vissza, amit korrektnek is tartok.

Továbbra is az az álláspontom, hogy a magyar parlament képviselői azért vannak a magyar parlamentben, mert a magyar választók őket oda megválasztották, éppen ezért a magyar külügyi apparátusnak kutya kötelessége mindenkinek a segítése és támogatása, ezért a jövőben is, ha bármiben állhatunk rendelkezésükre külföldi útjaik során, külügyi kérdésekben, akkor természetesen számíthatnak ránk.

A parlamenti diplomáciát én a magam szempontjából szintén rendkívül fontosnak tartom, ezért aztán minden egyes külföldi utam során törekszem arra, hogy az adott ország parlamentjének vezetőivel, képviselőivel is találkozzam.

Az IPU-ra vonatkozó ismereteimet bővítő felszólalását is köszönöm. Most mondhatnám azt is - olcsó lenne, mert nem így van -, hogy lám, lám a külügyi naptárszerkesztés micsoda parlamenti dimenziókat is figyelembe vesz, de kétségtelen, hogy a libériai és a spanyol külügyminiszter egy napon történő érkezése nem az IPU alapításában betöltött szerepen múlt, de ezzel a mai tárgyalásokat mindenképpen tudjuk színesíteni. Az egészen biztos, tisztelt képviselő asszony, hogy a szuverén parlamentek szerepe a nemzetközi politikai életben egy rendkívül fontos kérdés, hogy mást ne mondjak, az Európai Unió jövőjéről szóló vitákban is az egyik legfontosabb dimenzió.

Végül pedig Nacsa Lőrinc képviselő úr hozzászólását is tisztelettel köszönöm. Egy dolog biztos: mivel a mainstreammel továbbra is szembemegyünk vagy - nézőpont kérdése - a mainstream továbbra is szembejön velünk, ezért aztán azt tudom önnek mondani, hogy a nemzetközi vádaskodásból, kritikából, fake news-ból a jövőben még több várható, mint volt eddig.

Mert, ha lehet módosítani parlamenti eljárásokat úgy, hogy a tartózkodó szavazatokat már nem számolják például, ellentétben mindenfajta szerződéses aláírással csak azért, hogy elítéljenek egy országot, akkor én azt gondolom, hogy sok jóra itt nem számíthatunk. Önnek abban igaza van, hogy a mostani európai parlamenti választás egy sorsdöntő európai parlamenti választás lesz, soha ilyen sorsdöntő nem volt még európai parlamenti választás, mint most, amely alapvetően rajzolhatja át Európa politikai térképét. Magyarországnak nyilván az az érdeke, hogy az Európai Parlament és az Európai Bizottság összeállítása vagy összetétele is jelentősen módosuljon. Mi a magunk részéről, a kormányzó pártban politizálók mindent megteszünk annak érdekében, hogy az Európai Parlament sikeresen szerepeljen ezen a választáson, és mi az Európai Néppárt győzelméhez a lehető legnagyobb hozzájárulást tudjuk tenni.

Az, hogy újabb országok csatlakoznak-e a globális migrációs csomagot elutasító országok sorához, ezt nem tudom megmondani. Az biztos, hogy látjuk a vitákat Svájcban és Olaszországban, látjuk a vitát még néhány másik európai vagy Európán kívüli országban. Belgiumban éppen egy kormány vált kisebbségi kormánnyá ennek a kérdésnek az apropóján. Ahogy azt az egyik kollégám mondta, akinek volt némi szerepe a csomag összeállításában, jobb lett volna ezt már elfogadni szeptemberben, amikor kevesebben olvasták volna el, de úgy látom, hogy akik elolvassák, azok közül egyre többen hoznak olyan döntést, ami a mi döntésünkre hasonlít.

Végezetül pedig a visegrádi együttműködés kapcsán azt gondolom, hogy bebizonyosodott az elmúlt években, tisztelt képviselő úr, hogy a visegrádi együttműködés a leghatékonyabb és a legeredményesebb szövetség az Európai Unión belül. Ahogy szintén egy kollégám mondta: „ami nem romlott el, azt nem kell megjavítani”. Tehát a V4 bővítése továbbra sincsen napirenden, mert ez így működik jól, ahogy van. Viszont, ahogy ön is mondta, a V4 plusz formációkat a jövőben is fenn fogjuk tartani. A történelem során először V4-Izrael csúcsot először Magyarország szervezett, ennek a viszonzása most éppen napirenden van, lesz V4-Németország csúcs is a jövő év elején, amely a V4-ek és Németország fejlesztési együttműködésére kíván fókuszálni az afrikai térségben. Ugyanis én továbbra is azt gondolom, hogy valóban Afrika egy nagy kihívást fog jelenteni a következő években Európa és a világ számára a gyorsan növekedő lakosságszám miatt, és szerintem az a helyes, ha abban segítünk az afrikai országoknak, hogy olyan körülményeket alakítsunk ki, hogy ne feltétlenül akarjanak eljönni onnan az emberek.

Elnök úr, azt hiszem, végigmentem a kérdéseken. Köszönöm szépen önöknek a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Nem nyitnék második kört, tisztelt képviselőtársaim, tekintve, hogy lejárt az idő, és a miniszter úrnak a munkatársai nagyon gyakran néztek be most már az elmúlt negyedórában ide a terembe (*Derűtség.*), amit én nagyon jól láttam, ő viszont nem. (*Szijjártó Péter: Igyekeztem nem látni. - Derűtség.*) A leggyakrabban hangoztatott szóösszetétel a miniszter úr beszámolójában számomra a nemzeti érdek volt, és azt gondolom, hogy ez nem véletlen. Tehát azt gondolom, hogy a külpolitikában is, mint ahogy a társadalompolitikában is az elmúlt években kibontakozott a magyar külpolitikának egy logikája, és ennek a logikának a kiindulópontja az, hogy meg kell találnunk minden dilemmában, minden egyensúlyozásban a során a magyar nemzeti

érdeket. Ha az Európai Unió jövőjéről van szó, akkor is. De azt is jelenti, hogy van harmadik út. Tehát nem igaz, hogy Magyarország abban a szélsőséges diplomáciai szerepben lenne, amivel rendkívül sokszor vádolnak bennünket. Az értékelkötelezettsége megvan a magyar politikának, de ez az értékelkötelezettség a nemzeti érdekeknek a figyelembevételével és a keretei között jelenik meg. Ez volt számomra nagyon fontos üzenete a miniszter úr idei meghallgatásának. Szeretném neki megköszönni ezt az alkalmat. Ez alkalommal nem szavazunk róla, hiszen nem kinevezés előtti meghallgatásról van szó, viszont nagyon köszönjük a párbeszédet, az együttműködésnek a lehetőségét, amire a jövőben is igényt tartunk.

Az ülés berekesztése

A minisztérium vezetőinek, munkatársainak, a jelenlévőknek, újságíróknak, képviselőtársaimnak is áldott karácsonyi ünnepet szeretnék kívánni, és mindenkit, aki nem siet egy külügyminiszteri tárgyalásra, szeretettel marasztalok egy pezsgős koccintásra.

Miniszter úr, még egyszer köszönjük szépen. *(Szijjártó Péter: Köszönöm a lehetőséget.)*

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 05 perc)

Németh Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Nánásiné Czapári Judit